

जन आकाश

Jana Aakash National Weekly राष्ट्रिय साप्ताहिक

वर्ष-१३, अंक- ७, २०७७ साल भदौ १६ गते मंगलबार (Sep 1, 2020)

www.janaakash.com.np

मूल्य रु १०।-

कोरोनाको सन्त्रासले जन्माएका समस्या जटिल बन्दै

- निजी क्षेत्र धारासायी ।
- पहुचवालाहरूलाई हर्ष न बिस्मात ।
- कोरोनाको त्रासले अन्य बिरामीले उपचार नपाउदा मृत्यु ।

कोरोनाको अर्थात कोभिड (१९) को सन्त्रासले नेपालका शहर देखि गाउँसम्म कतै बाकी राखेको छैन । गर्नुपर्ने कामहरू गर्न नपाएर मानिसहरू भोकै मर्नुपर्ने दिनको सर्जना हुन लागेको विभिन्न ठाउँहरूबाट समाचार आईराखेका छन् । विशेष गरेर मजदुरी गरेर बिहान बेलुका कमाएर बाल बच्चा पालन पोषण गर्दै आएका र ससना व्यवसाय गर्दै आएका व्यवसायीहरूको जीवन कष्टकर बन्दै गईरहेको छ । यस विषयमा कसैको पनि ध्यान पुगेको देखिदैन ।

यहि समयमा बाढी, पैरोको विपत्ति प्राकृतिका आपत्तकालीन अवस्था आईलागदा समेत मानिसहरूले मानिसको मानवीयता सम्भरेर सहयोग गर्न चाहदा समेत कोरोनाको सक्रमण सन्त्रासका कारण उद्धार राहात व्यवस्थापन समयमा हुन सकेको छैन । विदेश गएका र शहरबाट गाउँ फर्कन पाउने जतिले पनि गाउँमा फर्केर घरमै थुनिनु परेको छ । गाउँ गाउँमा खाद्यन्नको अभाव हुन थालेको छ । विपन्न परिवार र मध्यवर्गीय परिवारको लागि यो समय जटिल बन्दै गएको छ ।

निजी क्षेत्रका व्यवसाय प्राय सबै धारासायी भएका छन् । व्यवसायीहरूका लागि सरकारको कुनै प्रोत्साहन मुलक कार्यक्रम आएको छैन । सबैभन्दा मार ति साना र मझौला व्यवसायीहरूलाई पर्ने देखिन्छ । उनिहरू धेरै जतिको आफ्नो घर नभएको र अर्काको घरमा भाडा लिएर पसल, उधोग, होटल, सञ्चारमाध्यम, विभिन्न खालका ट्रेनिङग सेन्टर चलाउन लगानी गरेका छन् ति व्यवसायीहरूले बिना कारोवार ६ महिनाको भाडा त्यतिकै तिर्नुपरेको छ ।

सरकारले लकडाउनको समयमा १ महिनाको भाडा छुट दिन घरबेटीहरूलाई गरेको आग्रह समेत एदा कदा कुनै कुनैले छुट दिएको भएपनि धेरै जति काठमाडौं उपत्यका र अन्य शहरमा बसोबास गर्ने कोठावालाहरूले छुट नपाउदा निरास छन् । यस्तो अवस्थामा समेत कतिपय काठमाडौंका

घरबेटीले भागावालहरूलाई भाडाको बिषयमा किचकिच गरेर तनाव दिईरहेका छन् । यसको बिषयमा कुनै निकायको पनि पहल भएको देखिदैन । अबै कति महिना यसै गरेर जाने हो । लाखौं मानिसहरूको व्यवसाय चौपट भईरहेको छ भने मजदुरहरूले काम गरिरहेका उधोग, कारखानाहरू बन्द हुदा लाखौं लाख मजदुरले रोजगार गुमाएका छन् । मजदुरका घर परिवारको दैनिकी जीवन कष्टकर बन्दै गएको छ ।

अहिले लकडाउन नभने पनि निषेधज्ञा जारी भईरहेको छ । कोरोनाको सक्रमण बढेको भनिने पनि कतिपय मानिसहरू जो पहुचवालाहरू छन् उनिहरूको लागि न हिजो लकडाउन थियो । न आज छ । उनिहरू निर्वाध रूपमा घुमफिर गरिरहेका छन् । स्थानीय निकायहरूमा त गाउपालिका अध्यक्ष,

बाँकी ८ पृष्ठमा

जन आकाश मिडिया प्रा.लि.बाट प्रशारित
www.janaakash.com.np

अनलाइन सञ्चालन भईरहेको हुँदा तपाइहरूको सल्लाह, सुझाव, व्यवसायिक विज्ञापन आदान प्रदानको लागि विज्ञापन एजेन्सी, कम्पनी, शुभचिन्तक, पाठकवर्ग लगायत महानुभावहरूले निम्न ठेगानामा सम्पर्क गर्न अनुरोध छ ।

जन आकाश युवा कोष स्थापना गर्न लागेको हुनाले उक्त कोषमा रकम जम्मा गरी आफ्नो स्मृतिका नामहरू जोडेर जन आकाशको वार्षिकउत्सवमा पुरस्कार वितरण गर्ने योजना रहेको हुँदा इच्छुक व्यक्ति, संघसंस्थाहरूले सम्पर्क राख्न अनुरोध गरिन्छ ।

सम्पर्क: ८१६७५७८ (बागबजार)

मोबाइल: ९८६१५८८८५६

Email: jana.news2065@gmail.com

कुलमान धिसिङले निरन्तरता पाउने

काठमाडौं । उर्जा जलस्रोत तथा सिचाई मन्त्री वर्षमान पुनले नेपाल विद्युत प्राधिकरणका कार्यकारी निर्देशक कुलमान धिसिङलाई नै निरन्तरता दिने बताउनुभएको छ । उहाँले सरकारको नीति तथा कार्यक्रम सफलतापूर्वक कार्यान्वयन गरेर प्राधिकरणलाई नाफामा लैजान सफल हुनुभएका धिसिङलाई नै प्राधिकरणमा निरन्तरता दिने बताउनुभएको हो ।

धिसिङले नेपालमा लोडसेडिङ

अन्त्य गर्न राजनीतिक नेतृत्वसँग मिलेर विद्युतको कुशल व्यवस्थापन गर्दै आउनुभएको छ । मन्त्री पुनले भदौ २९ अघि नै मन्त्रालयका तर्फबाट उहाँलाई दोश्रो कार्यकालका लागि नियुक्ति गर्नका लागि प्रस्ताव लैजाने बताउनुभयो । उर्जा मन्त्रालयले तयार पारेको प्रस्तावलाई मन्त्रिपरिषद्ले पारित गरेपछि

धिसिङ दोस्रो कार्यकालका लागि नियुक्त हुनुहुनेछ ।

धिसिङलाई पुनः दोहोर्‍याउने विषयमा मन्त्री पुनले प्रधानमन्त्री केपी ओली र पार्टी अध्यक्ष पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डसँग समेत परामर्श गरिसक्नुभएको छ । आम नागरिकहरूले धिसिङलाई नै प्राधिकरणमा निरन्तरता दिनुपर्ने माग गर्दै आएका छन् ।

केही दिनयता सामाजिक सञ्जाल तथा सार्वजनिक बहसमा कार्यकारी निर्देशक धिसिङलाई दोहोर्‍याउनु पर्ने आवाज निकै उठिरहेको छ । कार्यकारी निर्देशक धिसिङलाई ४ वर्ष अघि तत्कालिन ऊर्जामन्त्री जनार्दन शर्माको प्रस्तावमा पुष्पकमल दाहाल प्रचण्डले नियुक्ति गर्नुभएको थियो ।

सावधानी अपनाउन एनआरएनएको आग्रह

काठमाडौं । गैरआवासीय नेपाली सङ्घ (एनआरएनए) अन्तर्गतको स्वास्थ्य समितिले कोरोना भाइरस (कोभिड(१९) को सङ्क्रमणको जोखिम कम नभइसकेकाले थप सचेत र सावधान हुन नेपाली समुदायलाई आग्रह गरेको छ । समितिका संयोजक डा सञ्जीव सापकोटाका अनुसार साउथ अफ्रिका, पोर्चुगल, स्पेन, कतार साउदी अरबले सार्वजनिक स्थल मात्रै नभई बन्द कोठामा गरिने भेला र जमघटले पनि सङ्क्रमण बढाउने भएकाले त्यस्ता कार्यक्रम कम गर्न र गर्नु पर्ने भए समितिले सङ्ख्या र सामाजिक दूरी कायम गर्न आग्रह गर्नुभयो ।

डा सापकोटाले कोरोना सङ्क्रमणका क्रममा मनोबल उच्च राख्न समेत आग्रह गर्नुभएको हो । कोरोना सङ्क्रमणको बढ्दो जोखिमले सर्वसाधारणमा मनोवैज्ञानिक त्रास उत्पन्न गरेको भन्दै उहाँले उच्च

मनोबल कायम गरेर सतर्कता अपनाउनु आग्रह गर्नुभयो । मानसिक तनावबाट सकेसम्म मुक्त हुन एकलो नबस्न, साथीभाइसँग कुराकानी गर्न, गीत सङ्गीत सुन्न र योग तथा ध्यान गर्न समेत डा सापकोटाले अनुरोध गर्नुभयो । 'कोभिड(१९)' विरुद्ध खोप आगामी जनवरीभित्र सर्वसाधारणको लागि उपलब्ध हुने अपेक्षा गरिएको बताउँदै उहाँले सचेत र सावधान रही अघि बढ्न आग्रह गर्नुभयो ।

यसैबीच एनआरएनएको 'कोभिड(१९)' उच्चस्तरीय समिति प्रेस संयोजक चिरन शर्माका अनुसार कोभिड(१९) को सङ्क्रमणबाट विदेशमा यो साता थप तीन नेपालीको निधन भएको छ । समितिले यो साता बेलायतमा एक जना र युएईमा दुई जनाको ज्यान गएको जनाएको छ । शनिवार साँझसम्म विदेशमा मात्र १६ देशमा १९५ जना नेपालीको निधन भएको छ ।

हालसम्म विश्वका ३८ देशमा रहेका नेपालीहरू कोरोना भाइरसबाट सङ्क्रमित भएका छन् ।

कोरोना भाइरसका कारण नेपालसहित बेलायत, युएई, साउदी अरब, बहराइन, कुवेत, कतार, आयरल्याण्ड, जापान, टर्की नेदरल्याण्ड, स्वीडेन, भारत, साउथ अफ्रिकालगायत १७ देशमा रहेका नेपालीको ज्यान गएको हो ।

हालसम्म विदेशमा रहेका ३४ हजार ७०१ नेपालीमा कोरोना सङ्क्रमण देखिएको र तीमध्ये ३२ हजार ५११ जना कोरोना सङ्क्रमणबाट मुक्त भएको एनआरएनएले जनाएको छ । एनआरएनए, नेपाल सरकार, विदेशस्थित कूटनीतिक नियोग एवं दूतावासको सहकार्यमा विदेशमा अलपत्र परेका ५३ हजार ६९९ जना नेपालीको उद्धार भएको संयोजक शर्माले जानकारी दिनुभयो ।

राष्ट्रियसभाका रिक्त सदस्यमा खतिवडा नियुक्त हुने

काठमाडौं । प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले शनिबार प्राइम टेलिभिजनसँगको कुराकानीमा रिक्त रहेको राष्ट्रियसभा सदस्य पदमा युवराज खतिवडालाई पुनः मनोनीत गर्ने सङ्केत गरे ।

प्रधानमन्त्री ओलीले मुख खोलेर मन्त्रिपरिषदको सिफारिसमा राष्ट्रपतिले गर्ने मनोनीतमा खतिवडाकै नियुक्त हुने त बताएनन् । तर, उनको संकेत त्यसै थियो । दुई-चार दिन हेर्ने न । २० गते आउन लागिहाल्यो । अहिले नै भविष्यवाणी त्यति उचित हुँदैन, प्रधानमन्त्रीले खतिवडाको बचाउ गर्दै भनेका थिए, उहाँले राम्रो काम गर्नुभएको छ । कार्यशैली त कसलाई के मन पर्दैन त्यो के भन्न सकिन्छ र !

खतिवडाको निरन्तरताका विषयमा पार्टीभित्र छलफल हुन बाँकी रहेकाले प्रधानमन्त्रीको यस किसिमको अभिव्यक्तिप्रति सचिवालय तहका

नेताहरूले असन्तुष्टि जनाएका छन् । गत फागुन २० गते राष्ट्रियसभा सदस्यको पदावधि सकिएका खतिवडाले सोही दिन राजीनामा दिएर पुनःनियुक्ति लिएका थिए । संविधानको धारा ७८ (१) अनुसार खतिवडा अर्थ तथा सञ्चार तथा सूचना प्रविधिमन्त्रीमा बहाल रहेका थिए । धारा ७६ को उपधारा (९) मा जुनसुकै कुरा लेखिएको भए तापनि राष्ट्रपतिले प्रधानमन्त्रीको सिफारिसमा संघीय संसदको सदस्य नभएको कुनै व्यक्तिलाई मन्त्री पदमा नियुक्त गर्न सक्नेछ, संविधानमा लेखिएको छ ।

मन्त्री खतिवडाको संविधानले दिएको अवधि भदौ २० गते पूरा हुन लागे पनि पार्टीभित्र यसबारेमा कुनै पनि कुरा नभएको वरिष्ठ नेता फलनाथ खनाल बताउँछन् । खतिवडालाई निरन्तरता दिने कि नदिने भन्ने कुरा पार्टीको निर्णयमा निहित रहेको र

प्रधानमन्त्रीको इच्छाले नहुने उनको भनाइ छ ।

पार्टीका एक स्थायी कमिटी सदस्य भने प्रधानमन्त्री ओलीले युवराज खतिवडाबाहेक अर्को व्यक्तिलाई अर्थमन्त्री हुन योग्य नै नदेखेकाले सम्भावना बलियो बन्दै गएको बताउँछन् । प्रधानमन्त्रीले संकेत गरेभैं १८ गते बस्ने सचिवालय बैठकले यसबारे निर्णय लिने उनले बताए । पार्टीमा अरु पात्रको चर्चा चले पनि खतिवडाले नै नियुक्त हुने उनको भनाइ थियो । प्रधानमन्त्री ओलीलाई मुलुकको अर्थतन्त्र बुझेको व्यक्ति र अहिलेको अर्थतन्त्रमा देखापरेको संकटबाट त्राण दिने व्यक्ति युवराज खतिवडामात्रै हो जस्तो लागेको छ । उहाँले अन्तिमसम्म खतिवडालाई नै जोड दिनुहुन्छ । केही सिप नलागेपछि मात्रै अर्कोको पालो आउने हो, उनी भन्छन् ।

बाँकी ८ पृष्ठमा

संसारको हरेक ठाउँबाट नेपालमा पैसा पठाउनको लागि भरपर्दो माध्यम

www.prabhumoneytransfer.com.np

प्रभुको डट्का

२

‘मान्छे कसैले पनि कर्म लिएर आएको हुँदैन । सृजना गरेमात्र भाग्य, रुप सुन्दर हुन्छ ।’- मोहन कार्की

सम्पादकीय

पहाड खोतल्ने मुसाहरुदेखि सावधान होऔं

नेपालमा प्रजातन्त्र गणतन्त्रसम्म आइपुग्दा पहाड खोतल्ने मुसाहरुले पाहाडलाई दुःख दिए जस्तै नेपालका राजनीतिक नाम पार्टीका मुसाहरुले देशलाई सधैं दुःख दिईरहेका छन् । त्यो चलन सात दशक चलिस्क्यो र पनि पुरानै रबैयाबाट नेपालका नेपालीहरुलाई भ्रमको जालो बुनेर कहिले प्रजातन्त्र कहिले गणतन्त्र कहिले के के तन्त्रको नाम दिदै हिमाल जस्तै अटल रहेको नेपालमा अस्तिरता मच्चाउन लालथित छन् ।

त्यो मुसारूपी चालचलनले नेपालका नदी नाला, भीर पाखा परेराहरुमा समेत नोक्सान पुर्‍याईसकेका छन् । यो नेपाल र नेपालीहरुको लागि सुभ संकेत होईन । यस्ता मुसारूपी राजनीतिक पार्टीहरु देखि सावधान भएर सोच्नुपर्ने वेला आएको छ । नेपाल आफैँ स्वतन्त्र, सर्वभौमसत्ता सम्पन्न राष्ट्र हो । तर नेपालको सर्वभौमसत्तालाई खलबलाउन अन्तै कतैवाट सञ्चालित मुसारूपी राजनीतिक पार्टी नामधारीहरुलाई नेपालमा प्रवेश गराएर नेपालीहरुको अक्षुण्ण रहेका राष्ट्रिय सदभाव र राष्ट्रिय एकता मेलमिलापमा रहेका नेपालीहरुलाई छुद्र छुचुन्द्र जस्ता राजनीतिक नामधारी पार्टीका नेतृत्व गर्हु भन्ने र नेपालमा छुद्र छुचुन्द्र गरेर नेपाली र नेपाल देशलाई सात दशकको अर्न्तरालमा बिगतमा भएका नेपालका उधोग, कलकारखाना, खानी, नेपालीहरु सँग भएको सीप सवै निमिट्यान्न पारेर अन्तै कतैवाट अराएको निर्देशन पालना गर्ने मुसाहरुको जमात दिन दिनानु दिन बढ्दै आएको छ । देख्दा राम्रो देखिने, भन्दा राम्रो कुरा भन्ने, लेख्दा पनि घोषणपत्रहरुमा राम्रो नै लेख्ने तर काम गर्दा चै अन्तैवाट अराएको खटाएको गर्ने र प्रजातन्त्रको नाममा, कोही गणतन्त्रको नाममा आर्दश र सिद्धान्तको खिल्ली उडाएर अन्तै कतैवाट दिएको रकम प्रयोग गरी निर्वाचन जस्तो पवित्र चलनलाई रणभुमि जस्तो बनाएर स्वतन्त्र नागरिकहरुको स्वतन्त्रता खोसेर बिदेशीको लागि काम गर्ने राजनीतिक पार्टीका नामधारी मुसाहरुले देशको लागि गरेको बिगार क्षम्य हुने खालका छैनन् । तै पनि नेपालीहरुले सहेर नै बसेका छन् । यो सात दशक भईसकेको छ ।

त्यो छुद्र छुचुन्द्रो बन्न प्रतिस्पर्धामा धेरैजति मानिसहरु जानेर वा नजानेर प्रवेश गरी नेपालको स्वतन्त्र सर्वभौम राष्ट्रलाई समेत आखा चिम्लन सक्ने बनाईसकेको अवस्थाले छुद्र छुचुन्द्राहरुको जमातले नेपालको राष्ट्रिय अस्तित्व नै धरापमा पार्ने हुनकी भन्ने चिन्ता सर्वत्र हुन थालेको छ । हुनत छुद्र छुचुन्द्राहरुले कोशी सम्भौता, गण्डक सम्भौता, महाकाली समभौता गरि नै सकेका छन् । भएका नेपालका उधोग नीजिकरण गरेर राष्ट्रिय उधोगहरु बन्द गराई नै सकेका छन् । नेपालीहरु सँग भएको सीपलाई निरासा भर्ने वातावरण बनाएर सीप भएका नेपालीहरुलाई बिदेश जान बाध्य बनाई नै सकेका छन् । नेपालमा नै कृषि पेशा गरेर नेपाल मे बसेर स्वतन्त्र नागरिकको परिचय दिन्छु र राष्ट्रको लागि सेवा गर्हु भन्ने नागरिकहरुलाई समेत निरुत्साहित गरेर देश धुजा धुजा पार्ने मुसा रूपी राजनीतिक पार्टीहरुले समग्र देशको उन्नति गर्न अष्टयारो पारेका छन् ।

देशमा स्थाईत्व हुन नदिने अरु कुनै कारणहरु छैनन् छन भने त्यो राजनीतिक मुसाहरु वाहेक नेपालको साशन सत्ता फेरवदल अरुले गरेका होईनन् त्यसैले सदियौं देखि मिलेर बसेका देशका हिमाल, पाहाड तराईका नागरिकहरुलाई नानाथरी कान भर्ने काम गर्ने र खोतल्ने, चिर्थर्ने, राजनीतिक पार्टीका मुसाहरुले हो । तिनिहरुको गलत नीति निर्देशन र सरकारले नेपालमा आफ्नै राष्ट्रिय भण्डा समेत जलाउने कुचेष्टा गरेका छन् । त्यो बिद्रोहको वेला सिकाईएको गलत प्रभाव आज देखिदै छ । नेपालमा जति बिद्रोह भएका छन् नेपाललाई नोक्सान पुर्‍याउन अरु नै कसैले अराएको काम गर्नलाई नेपालमा क्रान्त्रिकारी भनिदो रहेछ । बिगतमा भारतमा प्रजातन्त्रको लागि भनेर सिकाएर पठाइएका राजनीतिक मुसाहरु सरकारमा पुगेर नेपाल बिरुद्ध नेपाल बिरोधि गरेको काम गणतन्त्रको लागि भनेर गरिएको क्रान्त्रिको नाममा सोजासाजा नेपाल आमाका छोराछोरीको भएको हत्या र ति नेपालका छोराछोरी मार्न भारतले नै दिएको हात हतियार प्रशिक्षण त्यसपछि शान्ति प्रकृयाको नाटक गरेर ल्याएको आठ गठबन्धनको काम हेर्दा यि सवै राजनीतिक नामधारी मुसाहरु हुन् जसले सधै किसानहरुलाई, मजदुरहरुलाई दुखः दिईरहन्छन् त्यो मात्र नभएर नेपाल देशलाई दुखः दिने मुसाहरु देखि सावधान हुनुपर्ने वेला आएको छ ।

अहिले नेपालमा पुनः अस्थिरता मच्चाउन केही मुसाहरुको प्रयोग हुल थालिसकेको छ । यस्ता विषयमा नेपालमा अस्थिरता हुदा देशलाई कति घाटा हुन्छ भन्ने विषय आम नागरिकले बुझ्न जरुरी छ ।

राजनीतिक नदीमा सङ्ग्लो पानी

नन्दलाल खरेल

नेपालीलाई एउटै प्रश्नले पिरोलिरहेको छः नेपाली राजनीतिक नदीमा कहिले सङ्ग्लो पानी बग्ला ? नेपाली राजनीतिक नदीमा जसले सङ्ग्लो पानी बगाउँछु भनेर विगतमा लागे, अभै पनि लागिरहेका छन्, तिनीहरूले नै यो राजनीतिक नदीलाई फोहोर बनाइरहेका छन् । फोहोर नदीलाई सफा बनाउँछु भन्ने राजनीतिक पार्टीहरूले भएको नदीलाई अभ धेरै प्रतिशतले फोहोर बनाउनु यो ज्यादै विडम्बनापूर्ण र निन्दनीय छ । बरु नदीलाई केही सफा गर्छु भनी केही प्रतिशत सफा गर्नु भनेको आफ्नो इमानदारिता हो । तर, यहाँ सुशासनको नाममा कुशासन भएको छ । विकासका नाममा विनाश भएको छ । समाजवादको नाममा दलाल पुँजीवाद भएको छ । न्याय र समानाताको नाममा अन्याय र असमानता बढेको छ । त्यति मात्र होइन, लोकतन्त्रको नाममा अलोकतान्त्रिक क्रियाकलापको बढोत्तरी भएको छ । राष्ट्रवादको नाममा अराष्ट्रवाद भएको छ अर्थात् अराष्ट्रवादी तत्वहरूको हालीमुहाली भएको छ ।

राजनीति देशको सम्पूर्ण क्षेत्रको टाउको हो । सबै नीतिहरूमा उत्कृष्ट नीति नै राजनीति हो । समग्र समाजको हितका लागि काम गर्न सक्ने मूल विद्या राजनीति नै हो । राजनीति र समाज एक अर्काका परिपूरक हुन् । त्यति मात्र होइन, राजनीतिबाहेक अरु कुनै विद्याबाट पनि समाजको सम्पूर्ण परिवर्तन सम्भव छैन । पटकपटकको राजनीतिक खिचातानी, कोलाहल र अराजकताले यतिबेला समाजका रङहरु खुईलिँदै गएका छन् । के हाम्रो राजनीतिले सामाजिक मान्यता र गरिमा भक्तदै गएका छन् ? हाम्रो सामाजिक मनोविज्ञानलाई किन राजनीतिले ठीक ढंगले चिन्न सकेन ?

राजनीति एउटा कला हो । यति मात्रै होइन, यो एउटा विज्ञान पनि हो । राजनीति भनेको एउटा त्याग हो, व्यवसाय होइन । तर, अहिले राजनीति त्याग नभएर एउटा ठूलो व्यवसाय बनेको छ । हाम्रो सामाजिक मनोविज्ञान के छ भने राजनीति भनेको फोहोरी खेल हो । अर्थात् यो एउटा गरिब, निमुखा, पछिचुविहीन र

सामर्थ्यविहीन माथि शोषण दमन गरेर आफ्नो दुनो सोभ्याउने खेल हो । राजनीति जहिल्यै पनि सिद्धान्तमा आधारित हुनुपर्छ । सिद्धान्तलाई व्यवहारमा लागू गर्न विधि, प्रक्रिया र पद्धतिको इमानदारपूर्वक अनुशरण गर्नुपर्छ । तर, नेपाली राजनीतिमा यसको अभाव छ ।

मुलुकमा कुनै पनि राजनीतिक परिवर्तन पछि जनताले समृद्धि र स्थिरता चाहना राख्ने गरेका छन् । राजनीतिक परिवर्तनपछि भएको आमनिर्वाचनबाट जनताले स्थिर सरकार गठनका लागि अभिमत प्रकट गर्दै आएका छन् । २०४७ सालको राजनीतिक परिवर्तन पछि जनचाहना अनुसार आर्थिक विकास र समृद्धि त भएन नै, उल्टै सत्तारुद्ध दलभित्रको कलहले कुनै पनि सरकार पाँच वर्षसम्म टिक्न सकेनन् । दलीय विवादले पटकपटक आन्दोलनमार्फत भएका राजनीतिक परिवर्तनका उपलब्धि संस्थागत हुन नसक्दा मुलुक अस्थिरताको भुमरीमा पर्‍यो । अस्थिरताको जग बनेको भन्दै राजतन्त्र फर्‍याकिए पनि संविधानसभाले नयाँ संविधान जारी गर्‍यो । सरकार गठन र विधानबाट वाक्क बनेका जनताले नयाँ संविधानसँग फेरि स्थिर सरकारको चाहाना राखे । २०७४ सालमा भएको निर्वाचनबाट तत्कालीन एमाले र माओवादी (केन्द्र) बनी मिलेको नेकपालाई दुई तिहाइ बहुमत मिल्यो । संघीय सरकारमा मात्रै होइन सातवटा प्रदेशमध्ये पनि ६ वटा प्रदेशमा उनीहरूकै सरकार बन्यो । अभ्र स्थानीय सरकार त अधिकांश उनीहरूकै पकडमा ब‍यो । तैपनि उनीहरूले शोषित, पीडित, किसान, मजदुरको पक्षमा काम गर्न सकेनन् । कारण थियो, यिनीहरूको चरित्र कम्युनिस्ट थिएन । यिनीहरु कम्युनिस्ट ब्रान्डमा चरम संसदीय अभ्यासलाई मजबुत बनाउने खेलमा उद्भूत भए ।

सैद्धान्तिक हिसाबबाट हेर्ने हो भने कम्युनिस्टले संसदीय अभ्यासबाट शासनसत्ता चलाउने कुरा बिल्कुलै गलत हो । आफूलाई कम्युनिस्ट भन्नु अनि शासकीय प्रणाली फोहोरी संसदीय अभ्यासको नीति अपनाउनु भुट्ट,

बेइमान, ठगको खेती अपनाउनुजस्तै हो । आज शासनसत्तामा रहेको नेपाल कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा) रूपमा कम्युनिस्ट भए पनि सावमा दलाल संसदीय पार्टी हो । हिजो लामो समयसम्म संसदीय अंक गणितीय फोहोरी राजनीतिको निष्कर्ष निकाली माओवादीले प्रचण्ड नेतृत्वको जनयुद्ध सुरु गर्‍यो । जनयुद्धको लक्ष्य थियो साम्राज्यवादलाई ध्वस्त पारी नयाँ जनवादी क्रान्ति पूरा गर्ने र त्यसको लगत्तै समाजवादी क्रान्तिमा अघि बढ्ने तथा सर्वहारा अधिनायकत्वअन्तर्गत क्रान्ति जारी राख्ने सिद्धान्तका आधारमा सांस्कृतिक क्रान्तिहरु चलाउँदै मानवजातिकै स्वर्णिम भविष्य साम्यवादको स्थापनासम्म जाने उद्देश्य थियो । तर, प्रचण्डले जितको नजिक पुग्न लागेको क्रान्तिलाई धोका दिई दलाल पुँजीवादी संसदीय व्यवस्थालाई मजबुत बनाई सत्तामा जाने र त्यसको स्वाद लिने योजना बनाए । तदअनुस्र्म उनी संसदीय प्रणालीको यात्रामा अघि बढे ।

मुलुकमा लोकतन्त्रको स्थापनापछि नवधनादय वर्गको जन्म भएको छ । राज्य कमजोर भएको मौका छोपी यिनै वर्गले तस्करी र कालोबजारीमार्फत करोडौं कमाएका छन् । स्वयं जनयुद्ध गरेका कान्तिकारी नेतासमेत नाटकीय ढंगले काठमाडौंका सुविधा सम्पन्न महल कब्जा गर्न थाले, करोडौं पर्ने चिल्ला गाडीमा सवार गर्ने भए । परन्तु जे कारणले जनयुद्ध भएको थियो वा जनआन्दोलन उठेको थियो, ती मुद्दा सडकमा छरपस्ट छन् । धनी र गरिबबीचको खाडल घट्नुको सट्टा भन्फन् बढ्दै गएको छ । लोकतन्त्रले सबै स्वतन्त्रताको चाड लगाए पनि जनताको खाली पेट सधैभर सुतिरहन सक्दैन । त्यसैले राजनीतिक परिवर्तनको छलाङ जति नै आकर्षित भए पनि तथा जनताको जीवनस्तर सुधार्ने माध्यमा हुन सकेन भने त्यसको खासै अर्थ र महत्व रहन सक्दैन । शक्तिशाली कम्युनिस्ट सरकारले सुशासनको डम्फु बजाएको भन्डै अढाइ वर्ष हुन लागेको छ । यद्यपि, सुशासन संकट भन् बढ्दो रूपमा छ । मुलुक अहिले भ्रष्टाचारबाट

आक्रान्त छ । भ्रष्टाचार कहाँ छ भनेर खोज्नुभन्दा पनि भ्रष्टाचार कहाँ छैन भनेर खोज्नुपर्ने स्थिति छ । जहाँ हेर्‍यो, त्यही भ्रष्टाचारको जालो बुनिरहेको देखिन्छ । विश्वभरका राज्य संयन्त्र र विशेषगरी राजनीतिक नेतृत्व अहिले महामारीको संकट समाधानका लागि प्रयत्नशील छन् । भ्रष्टाचारको मुख्दै नहेर्ने दाबी गर्ने केपी शर्मा ओली नेतृत्वको सरकार अहिले भ्रष्टाचारको क्वारेन्टाइनमा फसेको छ । कोभिड १९ लाई नियन्त्रण गर्ने देशको अनुभवलाई हेर्दा त्यहाँ सरकार अग्रपंक्तिमै आएर काम सम्पन्न गरेकै देखिन्छ । सरकारका सबै निकाय प्रधानमन्त्री, मन्त्रीहरु, सांसद, कर्मचारी, प्रहरी, सेना सबै क्रियाशील छन् । तर, हाम्रो सरकार महामारीमा उल्टो भयो, लकडाउन (बन्दाबन्दी)का बेला अनियमितता, भ्रष्टाचार पो मौलाएको देखियो ।

कोभिड १९ ले दिन प्रतिदिन जनजीवन थप भयावह बनाउँदै लगेको छ । महँगिले बजार भाउ अकासिएको छ । रोजगारीका अवसरहरु क्रमशः खुम्चदै गएका छन् । कोरोना भाइरसको संक्रमणबाट संक्रमित सर्वसाधारण मानिस उपचार नपाएर छट्पटिदै मरिरहेका छन् । करिब ८० लाख बालबालिका भन्डै ६ महिनादेखि घरमै छन् । शैक्षिक सत्र खारेजी हुनेदिशा तर्फ जाँदै छ । त्यस्तो अवस्थामा पनि सरकार भ्रष्टाचारमा लिप्त छ । अनियमितता विगतमा भन्दा धेरै देखिएको छ ।

वर्तमान सरकारले आफ्नो नीति तथा कार्यक्रम र बजेटमा समेत सुशासनसहितको समाजवाद उन्मुख निर्दिष्ट गरे पनि व्यवहारमा भ्रष्टाचार उन्मुख अधिनायकवादतर्फको यात्रामा अघि बढेको छ । उसका कतिपय क्रियाकलापले यसको पुष्टि गरिसकेका छन् । कुकरको पुच्छर १२ वर्षसम्म ढुंगामा राख्दा पनि बांगाबागै हुन्छ भन्ने उखान सत्तामा रहेर जनमतविपरीतका काम गर्ने नेतासँग मिल्न गएको छ । नेपाली जनताले कहिले राजीतिको नदीमा सङ्ग्लो पानी बगेका देख्न पाउलान् यसै भन्न नसकिने अवस्थामा छ । राजधानी दैनिक

एकै दिन चितवनका १0२ मा सङ्क्रमण दुईको मृत्यु

चितवन । एकै दिन शनिबार जिल्लाका १०२ जनामा कोरोना सङ्क्रमण देखिएको छ । बाहिरी जिल्लाबाट यहाँ उपचार गर्न आएका दुई जनाको मृत्यु भएको छ । भरतपुर अस्पतालका सूचना अधिकारी लीलाधर पौडेलका अनुसार चितवन मेडिकल कलेजमा गरिएको स्वाब परीक्षणमा भेटिएका ६५ जनामध्ये ६१ चितवनका हुन् ।

धुलिखेल पठाइएको नमूनाको परीक्षणमा १२ जना चितवनका सङ्क्रमित देखिएका छन् । त्यसैगरी भरतपुर अस्पताल कोभिड(१९) प्रयोगशालामा गरिएको परीक्षणको राति आएको नतिजामा ४३ जनामध्ये २९ चितवनका रहेको उहाँले जनाकारी दिनुभयो ।

जिल्लाबाट नमूना सङ्कलन गरिएका १२० जनामा सङ्क्रमण देखिएको छ । अठार जना भने जिल्ला बाहिरका रहेको उहाँले बताउनुभयो । जिल्लामा सङ्क्रमितको सङ्ख्या ६२७ पुगेको छ । तीमध्ये सबैभन्दा बढी भरतपुर महानगरपालिकाका ३६४ जना छन् । त्यस्तै रत्ननगरका ८२, राप्तीका ७६, माडीका ५०, खैरहनीका ४३, कालिकाका नौ र इच्छाकामना गाउँपालिकाका तीन जना रहेका छन् । शनिबारै यहाँको चितवन मेडिकल

कलेजमा उपचार गराइरहेका दुई जना सङ्क्रमितको मृत्यु भएको छ । कोरोना सङ्क्रमणबाट हालसम्म जिल्लामा ११ जनाको मृत्यु भएको छ । तीमध्ये चार चितवनका हुन् भने अन्य उपचारका लागि यहाँ आएका हुन् । जिल्लाको सरकारी अस्पताल भरतपुर, दुई मेडिकल कलेज, निजी अस्पताल, संस्थागत आइसोलेसन र घरमा सङ्क्रमित रहेका छन् । एकै दिन यतिधेरै सङ्क्रमण देखिएको यो पहिलो हो । दैनिक सङ्क्रमण बढ्दै गएपछि जिल्लामा निषेधाज्ञा जारी गरिएको छ ।

चित्तलको मासुसहित पक्राउ चितवन राष्ट्रिय निकुञ्जले शनिबार चित्तलको मासुसहित चार जनालाई पक्राउ गरेको छ । निकुञ्ज सुरक्षार्थ खटिएको नेपाली सेनाको बटुकदल गण प्यारिधाप गुल्म र निकुञ्जको गस्ती टोलीले उनीहरूलाई राप्ती नगरपालिका ६ बाट पक्राउ गरेको हो ।

निकुञ्जका अनुसार पक्राउ पर्नेमा राप्ती ६ का ३५ वर्षीया पैगी चौधरी, १९ वर्षीय साजन चौधरी, ३० वर्षीया सुमित्रा चौधरी र एक जना नाबालिग रहेका छन् । उनीहरूलाई एकता सामुदायिक वनमा पासो थापी चित्तल मारेको आरोपमा पक्राउ गरिएको हो । घटनास्थलमा गएकाे

प्रहरीसहितको टोलीले चित्तलको मासु र चित्तल थापन प्रयोग भएको पासो बरामद गरेको छ ।

घटनास्थलबाट १२ किलो, पैगी चौधरीको धान खेतबाट पाँच किलो र सुमित्रा चौधरीको खेतबाट एक किलो मासु बरामद भएको निकुञ्जका प्रमुख

संरक्षण अधिकृत अणनाथ बरालले जानकारी दिनुभयो । पक्राउ परेकाहरूको अनुसन्धान भइरहेको उहाँको भनाइ छ । अपराध प्रमाणित भएमा रु २० हजारदेखि ५० हजारसम्म जरिवाना र छ महिनादेखि एक वर्षसम्म कैद वा दुवै सजाय हुने व्यवस्था छ ।

कूल सङ्क्रमितमध्ये एक अस्पतालमा मात्रै ४१ प्रतिशत

काभ्रेपलाञ्चोक । जिल्लाको कूल कोरोना सङ्क्रमितमध्ये ४१ प्रतिशत बनेपा नगरपालिका-१३ भैंसेपाटीस्थित स्पाइनल इन्जुरी अस्पतालमा मात्रै छन् । उक्त अस्पतालमा पछिल्ला केही दिनमा सङ्क्रमितको सङ्ख्या बढिरहेको तथ्याङ्कले देखाएको छ । शनिबार मात्रै थप ३६ मा सङ्क्रमण पुष्टि भएको हो । हालसम्म उक्त अस्पतालमा जिल्लाको कूल सङ्क्रमितमध्ये ४० दशमलव ३१ अर्थात् १०४ सङ्क्रमित भएका छन् । तीमध्ये ७२ अस्पतालमा उपचाररत विरामी र विरामी कुरुवा सङ्क्रमित छन् । यसवाहेक अस्पतालका २७ कर्मचारी, ११ प्रशिक्षक र अस्पतालको क्यान्टिनमा कार्यरत चार सङ्क्रमित भएको कोभिड-१९ रोकथाम तथा नियन्त्रण कमाण्ड पोष्ट काभ्रेपलाञ्चोकले जनाएको छ । पोष्टका अनुसार सङ्क्रमितमध्ये ९६ सोही अस्पतालमै, छ होम आइसोलेसनमा रहेको, एक बनेपास्थित शिर मेमोरियल अस्पताल र बाँकी एकको नेपाली सेनाको अस्पतालमा उपचार भइरहेको छ । अस्पतालको सम्पर्कमा रहेका १२ स्थानीयवासीमा समेत सङ्क्रमण देखिएको पोष्टका सदस्यसचिव एवं जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय प्रमुख नरेन्द्र भाले बताउनुभयो । “उक्त अस्पतालमा केही दिनदेखि अप्रत्याशितरूपमा सङ्क्रमितको सङ्ख्या बढिरहेको छ, अस्पतालका अन्य र सङ्क्रमित स्थानीयको सम्पर्कमा रहेकामा थप कन्ट्याक्ट ट्रेसिङ गरी परीक्षणको दायरा बढाइरहेका छौं”, उहाँले भन्नुभयो । भक्ता अनुसार यसअघि धुलिखेल अस्पतालमा मात्रै कोरोना भाइरस परीक्षण गर्दै आइएकामा हालै मात्र सदरमुकाम धुलिखेलमा प्रादेशिक प्रयोगशाला स्थापना भएपछि सङ्क्रमण परीक्षणको दायरा बढाउन निकै सहज भएको छ ।

रामेछाप नगर उद्योग बाणिज्य संघले मानवीय हितलाई पहिलो ठानेर काम गरिरहेको छ

नेपालमा कोरोनाको महामारी नियन्त्रणको निम्ति सरकारले लगाएको लकडाउनका कारण ब्यवसायहरु प्राय ठप्प छन् । ब्यवसायीहरुको अप्ठ्यारो निकै छ । यस्तो अप्ठ्यो स्थितिमा पनि ब्यवसायीहरुले ग्रहकहरुलाई सेवा दिईरहेका छन् त्यो काम प्रशंसनीय काम हो ।

त्यस्तै काम रामेछाप नगर उद्योग बाणिज्य संघ रामेछापले गरिरहेको छ । त्यही रामेछाप नगर उद्योग बाणिज्य संघका बर्तवान अध्यक्ष शम्भु श्रेष्ठसँग हामीले रामेछाप नगर उद्योग संघले गरिहेको कामको वारेमा कुराकानी गरेका छौ । प्रस्तुत छ उहासँगको कुराकानी

लकडाउन शुरू भएदेखि ब्यवसायको अवस्था कस्तो अवस्थामा चलाईराख्नु भएको छ ?

धन्यवाद मेरो बिचारहरु राख्न दिनुभएकोमा,

विश्वमा आताङको रुपमा फैलिएको नोभल कोरोना भाइरस (कोभिड -१९) सन. २०१९ डिसेम्बर ३१ मा चिनको बुवानवाट शुरू भएकोमा नेपालमा समेत त्यसको प्रकोप आएर २०७६ चैत्र ११ गतेदेखि बन्दाबन्दी शुरू भएपश्चात दैनिक जीवन यापनमा प्रतिकूल प्रभाव परेको छ ।

मानिसहरु दैनिका ज्याला मजदुरी गरी जीवन यापन गरिरहेको अवस्थामा सबै खालका कलकारखाना, उद्योग धन्दा, निर्माण कार्य ठप्प हुदा प्रत्यक्ष रुपमा ब्यापार - ब्यवसाय गर्नेहरु मारमा परेका छन् । दैनिक आम्दानी छैन ।

उधारो लगेको तिर्ने त परैजाओस् आज खाने खरिद गर्ने पैशा छैन क्रेतासँग । यसरी लकडाउन तथा निषेधज्ञाले हामी ब्यवसायीहरु घरभाडा कसरी तिर्ने, ऋणको ब्याज कहावाट ल्याएर तिर्ने, घरधन्दा कसरी चलाउने ठुलो समस्यामा परेका अवस्थामा छौ ।

यो ठुलो समस्या हुदाहुदै पनि यो संकटको समयमा हामी रामेछाप नगर उद्योग बाणिज्य संघले मानवीय हित पहिलो ठानेर सम्भव भएजतिका

सबै खालका संयन्त्र प्रयोग गरी ग्रहकहरुको सेवालाई पहिलो प्रथामिकता दिएका छौ ।

जस्तै नगरभित्रका ब्यवसायीहरुको लागि के के काम भएका छन् र ग्रहकको लागि कुन महत्पुर्ण काम भएको छ ?

१ ब्यवसायीहरुलाई सचेतना जगाउने

२ भौतिक दुरी कायम गरी ब्यवसाय सञ्चालन गर्न स्पानिटाईजर, मास्क, ह्यान ग्लोब प्रयोग गरी सामाजिक दुरी कायम गरि ग्रहकलाई सेवा दिइरहेका छौ ।

३ नगर भित्रको हकमा अवस्था हेरेर निकै बिपन्न परिवार जो प्रमाणित भएमा त्यस्ता बर्गहरुलाई रामेछाप नगर उद्योग बाणिज्य संघले मानवीय बचाउ अभियानलाई सहयोग गर्ने काम गर्नेछ ।

रामेछाप नगरपालिका र नगर उद्योग बाणिज्य संघबीच कस्ता खालका सहमति हुने गरेका छन् ?

सक्रमण रोकथामका औजार जस्तै: पञ्जा, माक्स, स्पानिटाइजर प्रयोग गरी राज्यले तोकेको समयसम्म उचित मुल्यमा ति सर सामानहरु ब्यवसायीहरुले बिक्री बितरण गर्ने सहमति भएको छ ।

अर्को नगरभित्र सञ्चालनमा रहेका ब्यवसाय र नगपालिका बीचमा उद्योग, ब्यपार , ब्यवसाय सञ्चालन गर्न दुवै पक्षको सहमति भएअनुसार नगरपालिकाले ब्यवसायीहरुलाई सहजीकरण गर्ने सहमति भएको छ । यो अत्यन्तै राम्रो पक्ष हो ।

त्यो २०७२ को महाभुकम्प, भारतको नाकाबन्दी र अहिलेको कोरोना महामारीको संकटको घटनापछि ब्यवसायीहरुले आउदा दिनमा के तयारी गर्नुपर्ने रहेछ भन्ने पाठ पाउनु भयो ?

अपरभक्त आईपर्ने महामारी, प्रकृतिक प्रकोप, हाम्रो देश भुपरिवेष्ठित राष्ट्र भएको कारण कतिखेर के आईपर्छ भन्ने एकिन हुन सक्दैन । त्यसकारण समयमा नै सचेत हुनुपर्छ

भन्ने पाठ सिक्यौ ।

जस्तै, कमाइको केही रकम सञ्चित गरि राख्ने, आधारभुत आवश्यकताका सामानहरु भण्डारण गरी राख्ने, आधारभुत आवश्यकताका सामानहरु स्टक राख्नुको साथसाथै स्थानीय रुपमा पनि आत्मनिर्भरमुखि उत्पादन गर्नुपर्ने जस्ता आदी इत्यादी गर्नुपर्ने धेरै कामको सोच बनाएका छौ ।

रामेछाप बजारमा परापूर्वकाल देखि लाग्दै आएको ऐतिहाँसिक हाट बजार बन्द छ । यसको बारेमा तपाईंको धारणा के छ ?

रामेछापको विहिवार लाग्ने हाट बजार परापूर्वकाल देखि नै स्थानीय स्तरको सामान बिक्री बितरण गर्ने स्थानको रुपमा परिचित ठाउँ हो । यो कोरोना संक्रमण रोकथामको लागि बन्द छ । महामारी नियन्त्रण भएपछि निरन्तर हुन्छ यसमा कुनै दुविधा छैन । आशा गरी कोरोनाको संक्रमण चाडै नियन्त्रण होस ।

गाउँका किसानको तरकारी बारीमा कुहिन्छ तर भारतीय तरकारी यहाँ आईपुग्छ यसको विकल्पमा तपाईंको सोचाई के छ ?

किसानको तरकारी अन्यत्र ठाउँमा कुहिएको होला तर रामेछापमा छैन । कृषकले पाउनुपर्ने मुल्य नपाएको हुन सक्छ । किसानको तरकारी खेर नजानको लागि नगरपालिका र रामेछाप नगर उद्योग वाणिज्य संघ ब्वि छलफल भई हरेक दिन बिहान ६ बजे देखि १० बजेसम्म सामाजिक दुरी कायम गरी विक्री बितरण गर्न पाउने व्यवस्था मिलाइएको छ र सो अनुसार चलिरहेको छ ।

भारतीय तरकारीको सन्दर्भमा नेपालकै तराई क्षेत्रवाट महामारी पहिला पनि आउथ्यो र हाल पनि आईनै रहेको छ ।

अन्तमा ब्यवसायी आम ग्रहकवर्गहरुलाई के भन्न चाहानुहुन्छ ?

यो संकटको घडीमा सबै मिलेर संकटको सावधानमा लागौ । सचेत

शम्भु श्रेष्ठ अध्यक्ष, रामेछाप नगर उद्योग बाणिज्य संघ

रहौ । सजग रहौ । ब्यवसायी मित्रहरुले धैर्य गरी जुकसुकै काम आशा र बिश्वासले पुरा गरिन्छ । आउदा दिनहरु छन् ति दिनहरुको

आशा गरेर भएपनि हामीले गर्नुपर्ने दार्दित्वहरु नर्बिसौ भन्न चाहान्छु । त्यस्तै ग्रहक बर्गहरुको लागि आवश्यक काम भन्दा बाहिर ननिस्कौ

एकले अर्कोलाई सकेको सहयोग गरी । संकट वेला सबै मिल्नुको विकल्प हुदैन । सबै मिलेर अहिलेको संकटलाई परास्त गरौ ।

जनता आवासले बनायो ३३३ विपन्न परिवारका नयाँ घर

डोटी । जिल्लामा सञ्चालन भइरहेको आवास कार्यक्रमले जिल्लाका ३३३ दलित तथा विपन्न परिवारका नयाँ घर निर्माण गरेको छ । सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकारद्वारा सञ्चालन हुँदै आएको उक्त कार्यक्रमले घरबार नभएका सयौँ दलित समुदायका घर निर्माण गर्न थालेपछि यहाँका दलित समुदाय निकै खुशी भएका छन् ।

जमिन भएका तर घर बनाउने रकम नभएका गरिब, दलित तथा लोपोन्मुख परिवारलाई उक्त कार्यक्रममा समावेश गरी निःशुल्क घर निर्माण गरिएको शहरी विकास तथा भवन निर्माण कार्यालय दिपायल राजपुरका सवइञ्जीनियर योगेन्द्र दाहालले बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, "जग्गा भएका तर घर बनाउने रकम नभएर बसेका नागरिकलाई प्रदेश सरकारको आर्थिक सहयोगमा जनता आवास कार्यक्रमले निःशुल्क घर बनाउन थालेको छ, यसबाट गर्दा विपन्न समुदायले नयाँ घरमा बस्न पाउन थालेका छन् ।" उक्त कार्यक्रम लागू भएर निःशुल्क घर निर्माण हुन थालेपछि यहाँका विपन्न वर्गहरु निकै खुशी भएका दिपायल सिलगढी नगरपालिका ५ घोलतडाका स्थानीय किरण भण्डारीले

बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, "घर नभएर समस्यामा परेका दलितसहित अन्य आर्थिक स्थिति कमजोर भएका परिवारलाई प्रदेश सरकारको जनता आवासले घर बनाउन थालेको छ, जसले गर्दा घर नभएकाले नयाँ घरमा बस्न पाउन थालेका छन् ।" उक्त कार्यक्रमले श्रमदानबाहेक कूल रु तीन लाखमा एकतले जस्ताले छाएको दुईकोठे भवन निर्माण गर्न थालेको हो । प्रदेश सरकारको जनता आवास कार्यक्रमले निर्माण गरेका सबै घर भूकम्प प्रतिरोधात्मक भएको शहरी विकास तथा भवन निर्माण कार्यालय दिपायल राजपुरका सवइञ्जीनियर दाहालले जानकारी दिनुभयो ।

विगतमा आफूसँग भएका जीर्ण अवस्थाका घरमा बस्नु पर्दा पानी पर्दा चुहिने तथा भत्किने डरले अर्काको घरमा शरण लिन जानुपर्ने बाध्यता भएको दिपायल सिलगढी नगरपालिका ५ घोलतडामा जनता आवासले बनाएको नयाँ घर पाएका स्थानीयवासी बहादुरे कोलीले बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, "विगतमा आफूसँग राम्रो घर नहुँदा पानी पर्दा घर चुहिएर कहिले रातभरि जाग्राम बस्नुपर्ने हुन्थ्यो त कहिले पहिराको डरले अर्काको घरमा शरण

लिनुपर्थ्यो, सरकारले घर बनाइदियो, अहिले राम्रो भएको छ ।" भवन निर्माणसँगै उक्त कार्यक्रमले शौचालयसमेत निर्माण गरेको छ । सरकारले विपन्न परिवारलाई घरसहित शौचालयसमेत निर्माण गरिदिएपछि जिल्लामा खुला दिसामुक्त क्षेत्र भएको छ । यहाँको स्थानीय सरकारले खुला दिसामुक्त जिल्ला घोषणा गर्न लागिरहे पनि गर्न सकेको थिएन । अहिले जनता आवासले सबैका घरमा शौचालय निर्माण गरेपछि स्वतःस्वमा खुला दिसामुक्त भएको दिपायल राजपुरका स्थानीयवासी हरिश कठायतले बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, "हाम्रो जिल्ला कागजमा खुला दिसामुक्त थियो तर व्यवहारमा थिएन अहिले जनता आवासले शौचालय बनाउन थालेपछि खुला दिसामुक्त आफैँ हुँदैछ ।"

आवासहीनलाई घर उपलब्ध गराउने उद्देश्यले विसं २०६६/६७ मा तत्कालीन प्रधानमन्त्री माधवकुमार तत्कालीन प्रधानमन्त्री माधवकुमार नेपालको पालादेखि जनता आवास कार्यक्रम शुरू भएको थियो । पहिलोपटक सिरहा, सप्तरी र कपिलवस्तुबाट प्रतिवर्ष एक/एक हजार घर निर्माण गर्ने लक्ष्यका साथ जनता आवास कार्यक्रम शुरूआत गरिएको भए पनि अहिले सुदूरपश्चिम

प्रदेश सरकारले विपन्न तथा दलित परिवारका आवास निर्माण गर्ने उद्देश्यले सुदूरपश्चिम प्रदेशका नौवटै जिल्लामा उक्त कार्यक्रम लागू गरेको बताइएको छ । 'जनता आवास कार्यक्रम' सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकारको भौतिक पूर्वाधार विकास मन्त्रालयअन्तर्गत सञ्चालन भइरहेको छ । उक्त कार्यक्रमले जिल्लामा कम्तीमा पनि एक हजार घर निर्माण गर्ने योजना बनाएको छ ।

गण्डीखोलामा पुल बनेपछि स्थानीयवासीलाई सहज जिल्लाको पूर्वीचौकी गाउँपालिका(७ पोखरीमा रहेको टिमुरदहस्थित गण्डीखोलामा भोलुङ्गे पुल निर्माण भएपछि स्थानीयवासीलाई आवतजावत गर्न सहज भएको छ । पुल निर्माण भएसँगै स्थानीयवासीमा खुशीयाली समेत छाएको छ ।

विगतका वर्षमा पुल नभएका कारण बर्सातको समयमा खोलाबाट आवतजावत गर्नुपर्ने भएका कारण कतिपय स्थानीयवासीको खोलाले बगाएर ज्यानसमेत जाने गरेको थियो । सङ्घीय मामिला तथा स्थानीय विकास मन्त्रालय र पूर्वीचौकी गाउँपालिकाको रु ४६ लाख ८२ हजारमा उक्त पुल निर्माण भएको गाउँपालिकाका निमित्त प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत टेकबहादुर

खड्काले जानकारी दिनुभयो । जिल्लामा कार्यरत रहेको केदार ग्रामीण समाज नेपालको प्राविधिक सहयोगमा उक्त पुल निर्माण सम्पन्न भएको हो ।

वर्षौँदेखि पुल नहुँदा गण्डीखोला आवतजावत गर्न समस्या भोग्दै आएका त्यहाँका नागरिक अहिले पुल बनेपछि आवतजावत गर्नमा निकै सहज भएको भन्दै खुशी भएका पुल निर्माण उभोत्ता समितिका अध्यक्ष नन्दसिंह महाराले बताउनुभयो । उहाँले भन्नुभयो, "खोलामा पुल नहुँदा निकै समस्या हुँदै आएको थियो, अहिले पुल बनेपछि यहाँका नागरिकलाई सहज भएको छ, सबै खुशी भएका छन् ।"

निषेधाज्ञाको मारमा न्यवसायी

वाग्लुङ । तीन महिनासम्म नरामरी थलिएको व्यापार/व्यवसाय बन्दाबन्दी हटेसँगै विस्तारै चलायमान हुँदै थियो । ऋण किस्ता, ब्याज र भाडाको भारले थिचिएका व्यवसायीमा छिट्टै उठ्ने आशा जाग्दै थियो । पूर्ववत् स्थितिमा भई कारोवार नभए पनि पसलको खर्च र कर्मचारीको व्ययभार थामिँदै थियो तर निषेधाज्ञाका कारण पुनः एकाएक बजार बन्द भयो ।

बन्दाबन्दीपछि बौरन लागेको व्यवसायमा फेरि मार थपियो । कोरोना सङ्क्रमणको त्रासले व्यवसाय बन्दाबन्दीको पुरानै स्थितिभन्दा फर्कियो । सोमबार वाग्लुङ नगरपालिकामा निषेधाज्ञा जारी भएको दुई साता पुग्दैछ । यस बीचमा वाग्लुङ नगर क्षेत्रमा कोरोना सङ्क्रमित थपिएका छन् ।

समुदायमा सङ्क्रमण फैलनबाट रोक्न स्थानीय प्रशासनले निषेधाज्ञा जारी गरेको हो ।

www.janaakash.com.np

४

एनआईसी एशिया बैंकको सुपर सिक्स योजना सार्वजनिक

एनआईसी एशिया बैंकले विद्युतीय भुक्तानीलाई प्रोत्साहन गर्नका ‘सुपर सिक्स योजना’ सार्वजनिक गरेको छ । यस ‘सुपर सिक्स योजना’ अनुरूप ग्राहकले

बैंकको मोबाइल बैंकिङ्गमार्फत हप्तामा ६ वटा कारोबार गर्दा छैटौँ कारोबार रकमको ६ प्रतिशत वा ५ सयसम्म रकम फिर्ता प्राप्त गर्न सक्नेछन् । यो योजना भदौ २७ गतेसम्म गरिएको कारोबारका लागि मात्र मान्य हुने र न्यूनतम सय सम्मको कारोबार गर्नुपर्ने बैंकले जनाएको छ । बैंकले १५ हजारभन्दा बढी क्यूर आर मचैन्टमार्फत विद्युतीय कारोबार हुँदै आएकोमा कोरोना भाइरसको परिस्थितिमा जुनसुकै स्थानबाट जुनसुकै समयमा सम्पूर्ण कारोबार मोबाइल बैंकिङ्गमार्फत गर्न प्रोत्साहन लागि यस्तो योजना ल्याएको बैंकले जनाएको छ । विजुली एवं खानेपानीको महसुल, मोबाइल रिचार्ज खरिद, बीमा प्रिमियम भुक्तानी, टेलिभिजनको बिल लगायतका घरायसी बिलको जुनसुकै स्थानबाट जुनसुकै समयमा विद्युतीय भुक्तानी गर्न मिल्ने व्यवस्था बैंकले गरेको छ । यस योजनामा मोबाइल बैंकिङ्गमार्फत गरिने वालेट लोड, रकम ट्रान्सफर र क्रेडिट कार्ड भुक्तानीलाई समावेश भने नगरिएको बैंकले जनाएको छ ।

इन्द्रजात्रामा सानिमा बैंकको क्यूआर कोड यात्राको सौगात

सानिमा बैंकले इन्द्रजात्राको अवसर पारेर ‘इन्द्रजात्रा क्यूआर कोडको यात्रा’ योजना ल्याएको छ । योजनाअन्तर्गत बैंकका संस्थागत व्यावसायिक खातावाहकले काठमाडौँ उपत्यकाको विशेष यात्रा इन्द्रजात्राको दिन डिजिटल भुक्तानीको सरल, सुरक्षित माध्यम क्यूआर कोडका लागि आवेदन दिँदा ५ सय रुपैयाँबराबरको मोबाइल टपअप उपहार स्वरुप प्राप्त गर्ने बैंकले जनाएको छ । यस योजनामा

सहभागी हुनका लागि संस्थागत व्यावसायिक खातावाहकहरूले घरेवाट रजिस्ट्रेसन गर्न सक्नेछन् । यसैगरी बैंकमा खाता नहुनेहरूले पनि यो योजनामा सहभागी हुन बैंकमा आफ्नो व्यक्तिगत तथा संस्थाको विवरण खुलाई खाता खोलेर क्यूआर कोड मचैन्ट बन्न निवेदन पेस गर्नुपर्नेछ । यसरी सहभागी क्यूआर मचैन्टले बैंकका तर्फबाट ५ सय रुपैयाँको मोबाइल टपअप प्राप्त गर्नेछन् । यो योजना भदौ १६ गते इन्द्रजात्राको दिन काठमाडौँ उपत्यकाका लागि मात्र लागु हुने बैंकले जनाएको छ ।

ग्रीन डेभलपमेण्ट बैंक आठौँ वर्षमा

पोखराको सभागृह चोकमा केन्द्रीय कार्यालय रहेको ग्रीन डेभलपमेण्ट बैंकले स्थापनाको सातौँ वर्ष पूरा गरी आठौँ वर्षमा प्रवेश गरेको छ । सो अवसरमा बैंकको केन्द्रीय कार्यालय परिसरमा रक्तदान कार्यक्रमको आयोजना गरेको छ । रक्तदान कार्यक्रममा १३ पिन्ट रगत संकलन भएको बताइएको छ । बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत उमेशकुमार आचार्यले कोरोना भाइरसको जोखिम र यसले निम्त्याएको विषम परिस्थितिमा भइरहेको रगतको अभावलाई कम गर्न बैंकले आफ्नो वार्षिकोत्सवको अवसरमा रक्तदान कार्यक्रम गरेको बताए । बैंकले विभिन्न किसिमका आधुनिक बैंकिङ्ग सुविधा प्रदान गर्नुका साथै स्थानीयस्तरमा छरिएर रहेको पुँजीलाई एकीकृत गरी स्थानीयस्तरमै सञ्चालित उद्यमशिलता सम्बन्धित तथा अन्य उत्पादनशिल क्षेत्रलाई प्राथमिकतामा राखी विभिन्न कर्जा उपलब्ध गराउँदै आएको उनले बताए । सोही अवसरमा बैंकले वागलुङस्थित हनुमान नाच संरक्षण परिषद् (राम मन्दिर)को संरक्षण तथा प्रवर्द्धनका लागि आर्थिक सहयोग समेत प्रदान गरेको छ । कार्यक्रममा बैंकका सञ्चालक कृष्णशंकर श्रेष्ठले चेक हस्तान्तरण गरे ।

सिद्धार्थ बैंकको ग्रीनपिन सेवा सुचारु

काठमाडौँ । सिद्धार्थ बैंक लिमिटेडले २०७७ भाद्र १५ गते देखि बैंकिङ्ग सेवा अफ्न बढी प्रभावकारी एवं वातावरणमैत्री बनाउने उद्देश्यले कार्डको पिनकोड प्राप्त गर्नकालागि ग्रीनपिन सेवा सुचारु गरेको छ । यस सुविधा संचालन

पश्चात् बैंकका ग्राहकहरूले डेबिट र क्रेडिट कार्डको ग्रीनपिन सोफ्रै आफ्नो मोबाईल नम्बरमा प्राप्त गरी कार्डको पिन निर्धारण गर्न सक्नेछन् । ग्राहकहरूले आफ्नो नयाँ कार्डको पिन सिद्धार्थ बैंकको कुनै पनि ब्द वा ल्भ्क् सदस्य रहेकाकेहि बैंकहरूको एटिएमबाट निर्धारण गर्न सक्नेछन् । यसरी पिननिर्धारण गर्न एटिएममा कार्ड राखेपछि ग्राहकहरूलाई बैंकमा रजिष्टर्ड आफ्नो मोबाईल नम्बरमा एसएमएस मार्फत ग्रीनपिन आउने छ । प्राप्त ग्रीनपिन ग्राहकहरूले एटिएममा राखी आफ्नो नयाँ पिननम्बर निर्धारण गर्न सक्नेछन् । पिन सफलतापूर्वक परिवर्तन भएपछि, कार्ड सक्रियहुनेछ र यस पश्चात् ग्राहकहरूले आफ्नो कार्ड ब्द, ईड्क् मेसिन तथा अनलाईन कारोबारमा सजिलै प्रयोग गर्न सक्नुका साथसाथै अन्य बैंकका ब्द हरुमार्फत बिना कुनैअतिरिक्त शुल्क प्रयोग गर्न सक्नेछन् । बैंकले ल्याएको यस सुविधाले ग्राहकहरूलाई सहज सेवा उपलब्ध हुने ।

राष्ट्र बैंकले शुरु गर्यो फोर्स मर्जरको पहिलो चरण

काठमाडौँ । नेपाल राष्ट्र बैंकले फोर्स मर्जको प्रक्रिया शुरु गरेको छ । चालु आर्थिक वर्षको मौद्रिक नीतिमार्फत् केन्द्रीय बैंकले एकाघर परिवारको सेयर स्वामित्व भएका बैंक तथा वित्तीय संस्थालाई मर्जरमा जाने निर्देशन दिने उल्लेख गरेको छ । सोहि निर्देशनको कार्यान्वयनका लागि बैंक तथा वित्त कम्पनीसँग गत आवको असार मसान्तसम्मका सेयरधनीको विवरण पठाउन राष्ट्र बैंकले गत साउन १४ गते नै भदौ १५ गतेसम्मको समयावधि तोकेर चिठी पठाएको थियो । केन्द्रीय बैंकद्वारा बैंक तथा वित्त कम्पनीलाई पठाउन निर्देशन दिएको पत्रमा भनिएको छ- ‘बैंक तथा वित्तीय संस्थाले २०७७ असार ३१ गतेसम्म कायम रहेको संस्थापक सेयरधनी यसैसाथ संलग्न ढाँचा बर्मैजिमको विवरण (प्रमाणित सेयर धनी दर्ता किताब समेत) यस बैंकको रिपोर्टिङ पोर्टलमार्फत २०७७ भदौ

१५ गतेभित्र उपलब्ध गराउन अनुरोध गर्दछु ।’ साथै, संस्थापक सेयरधनी संस्थामा भएका संस्था, फार्म, कम्पनीको दर्ता गर्ने सम्बन्धीत निकायबाट प्रमाणित सेयरधनी दर्ता किताबअनुसारको अन्तिम हिताधिकारी प्राकृतिक व्यक्ति पहिचान हुने विवरण समेत संलग्न गरी पठाउन राष्ट्र बैंक नियमन विभागले बैंक तथा वित्त कम्पनीलाई निर्देशन दिएको थियो । निर्देशनअनुसार सबै बैंक तथा वित्त कम्पनीहरूले सेयरधनीको सम्पूर्ण विवरण पठाइसकेको राष्ट्र बैंक नियमन विभागका एक अधिकारीले बताए । ‘विवरण प्राप्त भइसकेको छ, प्राप्त विवरणमा अब समिति बनाएर अध्ययन शुरु गर्छौँ,’ ती अधिकारीले क्लिकमाण्डूलाई भने, ‘मौद्रिक नीतिमा उल्लेख भएका मर्जर सम्बन्धी नीतिको कार्यन्वयनमा यो पहिलो प्रक्रिया शुरु गरिएको हो ।’

एकाघर परिवारको कति प्रतिशत सेयर स्वामित्वलाई क्रस होल्डिङ मानेर मर्जरमा जान निर्देशन दिने भन्ने विषयमा भने छलफल भइरहेको स्रोतले जानकारी दिएको छ । यदी कुनैपनि बैंक तथा वित्तीय संस्थामा सीमाभन्दा बढी एकाघर परिवारको सेयर स्वामित्व भेटिएमा तत्कालै फोर्स मर्जरमा जान राष्ट्र बैंकले निर्देशन दिने स्रोतको भनाइ छ । ‘अध्ययन तत्कालै सुरुभएपनि क्रस होल्डिङ भेटिएका बैंक तथा वित्त कम्पनीलाई कोभिडको असर सामान्य भएपछि मर्जरमा जान निर्देशन राष्ट्र बैंकले दिन्छ ।’ राष्ट्र बैंक स्रोतले भन्यो ।

लकडाउनका कारण क्रेडिट कार्डको कारोबार घट्यो

काठमाडौँ । लकडाउनका कारण क्रेडिट कार्डबाट हुने कारोवारमा १६.३८ प्रतिशतले कमी आएको छ । सरकारले गरेको लकडाउनका कारण व्यापार व्यवसाय बन्द हुँदा क्रेडिट कार्ड प्रयोग गर्नेहरु समेत ८.३८ प्रतिशतले घटेका छन् । लकडाउनको ४ महिनामा अर्थिक गतिविधि प्रायः ठप्प हुँदा क्रेडिक कार्ड प्रयोगकर्ता घट्नुका साथै यसमार्फत् हुने कर्जाको कारोबार समेत घटेको नेपाल राष्ट्र बैंकको तथ्यांकले देखाएको छ । नेपाल क्रेडिट कार्ड वाणिज्य बैंकहरूलाई मात्र प्रयोगमा ल्याउन राष्ट्र बैंकले अनुमति दिएको छ । सञ्चालनमा रहेका २७ वाणिज्य बैंकका फागुन मसान्तसम्म १ लाख ६० हजार २९७ जना क्रेडिट कार्ड प्रयोगकर्ता थिए । लकडाउनको ४ महिनामा १३ हजार क्रेडिट कार्ड प्रयोगकर्ता घटेर गत आर्थिक वर्षको असार मसान्तसम्म १ लाख ४६ हजार ८ सय ५६ जनामा सीमित भएका छन् ।

के हो क्रेडिट कार्ड, कसरी प्रयोग गरिन्छ ?

क्रेडिट कार्ड भनेको विद्युतीय भुक्तानी कार्ड हो । बैंकले ग्राहकलाई सोको आधारमा सीमा तोकेर क्रेडिट कार्ड जारी गर्छ । हाल नेपालमा बैंकहरूले कार्डको सीमा आम्दानीको शतप्रतिशतदेखि दोब्बरसम्म राखेका हुन्छन् ।

बैंकहरूले क्रेडिट कार्ड जारी गरे पनि उनीहरु यसको भुक्तानीलगायत प्रक्रियाका लागि भने भिसा, मास्टर कार्ड जस्ता भुक्तानी प्रदायक कम्पनीको सदस्यता लिएका हुनुपर्छ । क्रेडिट कार्ड जारी गर्दा बैंकहरूले त्यस वापत केही प्रतिशत शुल्क लिन्छन् भने, सेवा लिए वापत बैंकले मासिक वा वार्षिक शुल्क समेत लिने गर्छन् । यसको प्रयोग सामान वा सेवा खरिद गर्दा उत्पादक, वितरक वा सेवा प्रदायकलाई भुक्तानी गर्नका लागि प्रयोग गरिन्छ ।

कार्डको प्रयोगकर्ता बैंकले तोकिको सीमा भित्र रहेर एटिएम मेसिनबाट रकम निकाल्न पनि सक्छन् ।

क्रेडिट कार्ड प्रयोगकर्ताले आफ्नो खातामा पैसा नभएपनि बैंकले तोकेको सीमासम्मको रकम खर्च गरेर वस्तु तथा सेवा खरिद गर्दा बैंकले सोको भुक्तानी गरिदिन्छ । ग्राहकले भने कार्डमार्फत खर्च गरेको रकम स्टेटेमेन्ट आएको न्यूनतम १५ दिनदेखि अधिकतम ४५ दिनसम्म बैंकमा भुक्तानी गर्नुपर्छ ।

यस अवधिमा ग्राहकले कार्डमार्फत् खर्च भएको रकम बैंकमा बुझाउँदा ब्याज लाग्दैन । तर, त्यो अवधि नाघेको अवस्थामा ग्राहकले ‘विलम्ब शुल्क’ सहित केही प्रतिशत ब्याज समेत तिर्नुपर्छ ।

फस्टाउन नसकेको क्रेडिट कार्डको कारोबार लकडाउनले अफ्न घटायो

नेपालमा पहिलोपटक २०५० सालमा नविल बैंकले क्रेडिट कार्डको शुरुवात गरेको थियो । अहिले सञ्चालनमा रहेका सबै वाणिज्य बैंकहरूले क्रेडिट कार्ड जारी गरेका हुन्छन् । नेपालमा क्रेडिट कार्ड प्रयोगको शुरुवात भएको २७ वर्ष बितिसक्दा पनि यसको प्रयोगकर्ता र कारोबार भने फस्टाउन सकेको छैन ।

फस्टाउन नसकेको क्रेडिट कार्डमार्फतको कारोबार लकडाउनको ४ महिनामा १६.१६ प्रतिशतले घटेको छ ।

गत आवको फागुन मसान्तसम्म बैंकहरूले २ अर्ब ८ करोड ५० लाख रुपैयाँ क्रेडिट कार्डमार्फत् कर्जा प्रवाह गरका थिए ।

जुन गत आवको असार मसान्तसम्म आइपुग्दा ३३ करोड ७० लाख रुपैयाँले घटेर १ अर्ब ७४ करोड ८० लाख रुपैयाँमा सीमित भएको छ । गत आवको पुस मसान्तसम्म क्रेडिट कार्डमार्फत् बैंकहरूले २ अर्ब १ करोड ३० लाख रुपैयाँ कर्जा प्रवाह गरेको राष्ट्र बैंकको तथ्यांकले देखाउँछ ।

बैंकिङ्ग संसार

कोरोनाले ऋण नउठेपछि बैंकरलाई तनाव

काठमाडौँ । कोरोना भाइरसको रोकथाम तथा नियन्त्रणका लागि सरकारले चैत ११ गतेबाट साउन ६ गतेसम्म लकडाउन गरेको थियो । लकडाउनका कारण बैंकहरूले गत आर्थिक वर्षको चौथो त्रैमाससम्म उठाउनु पर्ने साँवा-ब्याज पूरै उठाउन सकेनन् । बैंकर्स संघका अनुसार ०७७ असार मसान्तसम्ममा बैंकहरूले ५१ अर्ब ७५ करोड रुपैयाँ किस्ता र ब्याज उठाउन बाँकी छ ।

यसरी सावाँब्याज नउठे पनि बैंकहरूले त्यसको प्रोभिजनिङका लागि गत वर्षको आम्दनीबाट उल्टै खर्च गर्नुपरेको छ । बैंकरहरूका अनुसार २७ बैंकले नउठेको उर्क कर्जाका लागि १८ अर्ब ७० करोड रुपैयाँ प्रोभिजन गर्नुपरेको छ । राष्ट्र बैंकले असार मसान्तसम्म उठाउनु पर्ने साँवा ब्याजलाई असोज मसान्तसम्म उठाउन समय दिएको छ । राष्ट्र बैंकले सो अधिनै २०७६ पुस मसान्तसम्म असल वर्गमा रहेको कर्जालाई २०७७ असारमा असल वर्गमा नै वर्गिकरण गर्न पाउने सुविधा बैंकहरूलाई दिएको थियो । जसकारण बैंकहरूले असार मसान्तसम्म पनि साँवा ब्याज नउठेको कर्जामा प्रोभिजन नगर्दा पनि हुन्थ्यो । तर बैंकहरु असार निर्धारित समय सीमामा नउठेको ऋण १८ अर्ब ७० करोड रुपैयाँ कर्जा नोक्सानी व्यवस्थाअनुसार प्रोभिजनिङ गरेका छन् । सो प्रोभिजनिङ बैंकले खुद नाफाबाट गरेका हुन् ।

गत आवको पुस मसान्तसम्म सञ्चालनमा रहेका २७ वाणिज्य बैंकले ५ अर्ब ३ करोड रुपैयाँ कर्जामा प्रोभिजनिङ गरेका थिए । जुन चैत मसान्तसम्म आइपुग्दा ५ अर्ब ३३ करोड रुपैयाँ थप भई १० अर्ब ६१ करोड रुपैयाँ बैंकहरूको कर्जामा प्रोभिजनिङ पुगेको छ ।

चैत ११ गतेबाट लकडाउन भएसँगै ऋणीले भुक्तानी गर्नुपर्ने साँवा ब्याज असार मसान्तसम्म गर्न सकेनन् । लकडाउनको ३ महिनाको अवधिमा नउठेको साँवा ब्याजमा बैंकहरूले न्यूनतम ५ प्रतिशत प्रोभिजन गरे । जसकारण चैतमा भएको प्रोभिजनमा असार मसान्तमा ८ अर्ब ३३ करोड रुपैयाँ थप भई यस्तो प्रोभिजन १८ अर्ब ७० करोड रुपैयाँ बढी पुगेको छ । समयमै साँवा ब्याज नउठेर कर्जा प्रोभिजन गर्दा बैंकहरूमा खराब कर्जा अनुपात (एनपीएल) बढेको छ । अघिल्लो आर्थिक वर्षको तुलनामा गत आवमा बैंकहरूको एनपीएल ०.३० प्रतिशतले बढेको हो । अघिल्लो आव २०७५र७६ मा वाणिज्य बैंकहरूको एनपीएल औषतमा १.४४ प्रतिशत थियो भने गत आवमा बैंकहरूले यस्तो अनुपात औषतमा १.७४ प्रतिशत पुगेको छ ।

कर्जाको वर्णिकरण र प्रोभिजनिङ

राष्ट्र बैंकको कर्जा सम्बन्धी व्यवस्थाअनुसार बैंकहरूले कर्जा लगानी गरेपछि अर्थात् असल वर्गको कर्जामा १ प्रतिशत प्रोभिजन गर्नुपर्छ । केन्द्रीय बैंकको पछिल्लो निर्देशनअनुसार साँवा र ब्याज तिन भाखा ननाघेका ३ महिनापछि सम्म पनि त्यो कर्जालाई सुक्ष्म निगरानी (वाच लिस्ट) सुचीमा राख्नु पर्छ । सुक्ष्म निगरानीमा वर्गिकरण भएका कर्जामा बैंकहरूले कर्जा ५ प्रतिशत प्रोभिजन गर्नु पर्छ । यस्तै, तीन महिनादेखि ६ महिनासम्म साँवा र ब्याज तिन भाखा नाघेका कर्जालाई कमसल कर्जामा वर्गिकरण गर्नु पर्छ ।

जसमा कर्जाको २५ प्रतिशत प्रोभिजन गर्नु पर्छ । साथै, ६ महिनादेखि एक वर्षसम्म सावाँ ब्याज भुक्तानी नभएको कर्जालाई शंकास्पद कर्जामा वर्गिकरण गर्नुपर्छ । त्यसमा कर्जाकतसे ५० प्रतिशत प्रोभिजन गर्नु पर्छ

त्यसैगरी, एक वर्षभन्दा बढी अवधिमा साँवा ब्याज नउठेमा त्यस्तो कर्जालाई खराब कर्जामा वर्गिकरण गर्नुपर्छ । सोमा कर्जाको शतप्रतिशत प्रोभिजन गर्नु पर्ने व्यवस्था राष्ट्र बैंकले गरेको छ ।

सुविधाको सदुपयोग नहुँदा प्रोभिजन बढ्यो

राष्ट्र बैंकले पुस मसान्तसम्म असल वर्गको कर्जालाई असार मसान्तसम्म पनि असल वर्गमा नै राख्न भने पनि बैंकहरूले जोखिम देखेको कर्जामा प्रोभिजन गर्न पाउने हुँदा बैंकले तोकिएभन्दा बढी प्रोभिजन गरेको राष्ट्र बैंकका एक अधिकारीले बताए । ‘यो अवधिमा बैंकहरूले प्रोभिजन नगरेको भएपनि हुन्थ्यो तर प्रायजसो बैंकले तोकिएको भन्दा बढी प्रोभिजन गरेका छन्,’ ती अधिकारीले क्लिकमाण्डूसँग भने, ‘असार मसान्तसम्म २/३ वटा बैंक बाहेक सबै वाणिज्य बैंकले वाच लिस्टमा राखेर गर्नु पर्ने प्रोभिजनभन्दा बढी प्रतिशत प्रोभिजन गरेका छन् ।’ राष्ट्र बैंकले प्रोभिजनमा सुविधा दिएपनि बैंकहरूले जोखिम भएको ठाँउमा जोखिम अनुसारको प्रोभिजन गर्न आफैँले पनि गर्न सक्छन् । असोज मसान्तसम्म पनि गत वर्षमा नै उठ्नु पर्ने साँवा ब्याज नउठेमा बैंकहरूले त्यस्तो कर्जालाई कमसल कर्जामा वर्गिकरण गरी कर्जाको २५ प्रतिशत प्रोभिजन गर्नु पर्छ । जसकारण आगामि आवमा अधिकांस बैंकहरूको प्रोभिजन अहिलेको तुलनामा दोब्बरभन्दा बढी हुने राष्ट्र बैंकका ति अधिकारीको अनुमान छ । कोरोना र लकडाउनको कारणले सबै क्षेत्रको व्यवसाय खस्किँदा बैंकले उठाउन पर्ने किस्ता ब्याज उठ्न नसक्ने देखेर बैंकहरूले असोज मसान्तसम्म उठ्नु पर्नेमा नै ५ प्रतिशत प्रोभिजन गरिसकेको नेपाल बैंकर्स संघका अध्यक्ष भुवन दाहलले बताए । ‘जोखिम भएको कर्जामा बैंकहरूले प्रोभिजन गर्छन्, असोज मसान्तसम्म उठ्नु पर्ने रकम नउठेमा वितरण योग्य नाफा फाइनल रिपोर्ट आउँदा अहिलेको भन्दा २२३ प्रतिशतले घट्न सक्ने सम्भावना छ,’ अध्यक्ष दाहालले भने । बैंकहरूले गत आवको चौथो त्रैमासको वित्तीय विवरण सार्वजनिक गर्दा असोज मसान्तसम्मको नै करपछिको नाफा राखिसकेको हुँदा वितरण योग्य नाफाबाट थप प्रोभिजन गर्नु पर्दा वितरणयोग्य नाफामा थप असर पर्ने उनले जानकारी दिए । अहिले बैंकहरूले प्रकाशित गरेको गत आर्थिक वर्षको वित्तीय विवरण लेखा परिक्षण गर्न बाँकी छ ।

जुन असोज मसान्तसम्म उठेको साँवा(ब्याज)सहित लेखा परिक्षण गरेर सार्वजनिक गर्दा फरक पर्ने सक्छ । असोज मसान्तसम्म पनि उठ्नु पर्ने साँवा ब्याज नउठेमा त्यसपछि गरिएको प्रोभिजनले बैंकहरूको चालु आवको ब्यालेन्ससिटमा असर गर्ने छ । कोरोनाको असर र क्षेत्रगत रुपमा भइरहेको निषेधाज्ञाले व्यवसायमा नकारात्मक असर पर्न गएर चालु आवको पहिलो त्रैमासबाट नै प्राय बैंकको नाफा नकारात्मक हुने अनुमान संघका अध्यक्ष दाहालको छ । राष्ट्र बैंकले गत आवको असार मसान्तसम्म उठ्नु पर्ने साँवा(ब्याज)लाई असार मसान्तसम्म उठाउन समय दिएको छ । सो पछिपनि साँवा- ब्याज नउठेको कर्जालाई वाचलि्टमा राखी ५ प्रतिशत प्रोभिजन बैंकहरूले अनिवार्य गर्नु पर्ने राष्ट्र बैंकको बैंक सुपरिवेक्षण विभागका कार्यकारी निर्देशक मुकुन्द क्षेत्रीले बताए । ‘समय थप भएपनि बैंकहरूले असार मसान्तसम्म साँवा ब्याज नउठेको कर्जामा ५ प्रतिशत प्रोभिजन गरिसकेका छन्,’ क्षेत्रीले क्लिकमाण्डूसँग भने, ‘जसकारण असोज मसान्तपछि पनि साँवा-ब्याज नउठेमा वाचलिस्टमा राख्दा गत आवको प्रोभिजन रकम परिमाण त्यति बढ्दैन ।’

www.janaakash.com.np

५

पृथ्वीराजमार्ग तीन दिनदेखि एकतर्फी

तनहुँ । पृथ्वीराजमार्ग अन्तर्गत तनहुँको आँबुखैरेनी-२ स्थित ऐनापहरा नजिक सुक्खा पहिरो खस्दा अवरुद्ध भएको राजमार्ग तीन दिनदेखि एकतर्फीपमा सञ्चालनमा आएको छ । गत शुक्रवार बिहान सडकभन्दा माथि डाँडावाट सुक्खा पहिरोसँगै ठूलाठूला ढुङ्गा खसेपछि हटाउन नसक्दा एकतर्फी मात्रै सवारी सञ्चालनमा ल्याइएको हो । ठूला ढुङ्गा खसेर सडक अवरुद्ध हुँदा ठूला सवारीलाई आवतजावतमा समस्या भएको इलाका प्रहरी कार्यालय आँबुखैरेनीका प्रहरी निरीक्षक विकास थापाले जानकारी दिनुभयो । पहिरोले राजमार्ग अवरुद्ध भएलगत्तै दुई डोजर प्रयोग गरेर माटो पन्छाए पनि ढुङ्गा हटाउन नसक्दा समस्या आएको हो । उहाँले भन्नुभयो, “ढुङ्गा हटाएर दुईतर्फी सवारी साधन सञ्चालनमा ल्याउन पहल भइरहेको छ ।” अवरुद्ध राजमार्ग एक घण्टाको अवधिमा पहिरो हटाएर एकतर्फी सवारीसाधान सञ्चालन गरिए पनि ढुङ्गा हटाउन नसक्दा दुईतर्फी गर्न कठिनाइ भएको जिल्ला प्रहरी कार्यालय तनहुँका प्रमुख एवं प्रहरी उपरीक्षक अरुण पौडेलले जानकारी दिनुभयो । वर्षायामको समय उक्त क्षेत्रमा पटक-पटक पहिरो खसेर राजमार्ग अवरुद्ध हुने गरे पनि वर्षा

नभएको समयमा समेत सुक्खा पहिरो खस्दा सर्वसाधारणले सहजरूपमा आवतजावत गर्न पाएका छैनन् ।
पुरिएको कुवा डेढ महिनापछि सञ्चालनमा
तनहुँको व्यासनगरपालिका-१ धुपखोलामा बाढीले पुरिएको खानेपानीको कुवा करिब डेढ महिनापछि शनिबारदेखि सञ्चालनमा ल्याइएको छ । गत असार अन्तिम साता परेको अविरल वर्षापछि खोलामा आएको बाढीले खानेपानीको कुवा ढुङ्गा र माटोले पुरिएको थियो । उक्त कुवाको पानी चिसो र मिठो रहेकाले विशेषगरी सुक्खा महिनामा सदरमुकाम दमौलीबाट समेत मानिस पानी लिन आउने गरेको स्थानीय भरत अधिकारीले बताउनुभयो । पहिला-पहिला यस कुवाको पानी नै वडावासीले प्रयोग गर्दै आएको र अहिले घरघरमा पानीको धारा जडान भएपछि कहिलेकाहीँ मात्रै पानी लिन आउन थालेको उहाँले जानकारी दिनुभयो । वनमा जाने, भद्रुडाँडा जाने र वटुवाले समेत उक्त पानी पिउने गर्ने भएकाले यसको संरक्षणमा स्थानीयवासीले जोड दिँदै आएका छन् । कुनै कारणवश खानेपानीको पाइपमा समस्या आएर धारामा पानी आएन भने त्यही कुवाको पानी प्रयोग गर्ने गरिएको अर्का स्थानीय नवीन अधिकारीले बताउनुभयो । खोलामा आएको बाढीले कुवा पुरेपछि वडाध्यक्ष खरसिं दरैलाई भनेर तत्कालै डोजरको सहायताले कुवामा बाढी नपर्ने गराए पनि

कुवा पुरिएको केही भाग सरसफाइ गर्न बाँकी रहेकाले स्थानीयवासी कुवा संरक्षणमा लागेका हुन् ।
यस वडाका चारकुने र रत्यौली टोलका वासिन्दाको सक्रिय सहभागितामा बाढीले बगाएर ल्याएको ढुङ्गा, माटो हटाउने र सरसफाइ गर्ने कार्य गरिएको चारकुने टोल विकास संस्थाका कोषाध्यक्ष चन्द्रकला मिश्रले बताउनुभयो । वडाभित्र रहेका पाटीपौवा, कुवा धारालगायतका सम्पत्तिको संरक्षणका लागि सबै एकजुट भएर लाग्नुपर्ने हुँदा आफूले पनि यस कार्यमा सहभागिता जनाएर काम गरेको रत्यौली टोलका राजेश च्यौपानेले

पाँच हजार गाँजाको बोट नष्ट

विदुर । जिल्ला प्रहरी कार्यालय नुवाकोटले आजसम्म गरी चालु आवमा विभिन्न स्थानमा फैलिएको अवैध लागुऔषध गाँजाका पाँच हजार बोट फँडानी गरेको छ । सूर्यगढी गाउँपालिका-१ स्थित लच्याङ र जोङ्ङाँडामा विभिन्न व्यक्तिका आँगन तथा करेसाबारीमा प्राकृतिकरूपमा उम्रिएका करीब दुई रोपनी जग्गामा फैलिएको अन्दाजी ३५० बोट गाँजा प्रहरीले आज फँडानी गरेको छ । साथै बेलकोटगढी नगरपालिका-९ सिरान टोल र पोख्रेल टोल वरिपरि एवं सडकका छेउछाउका भूभागमा रहेका चार रोपनी जग्गामा फैलिएको पाँच सय गाँजाको बोट फँडानी गरिएको छ । त्यस्तै विदुर नगरपालिका-२ सीतापोखरी र तीनधारेमा दुई रोपनी जमीनमा फैलिएको गाँजाका ३५० बोट गरी जम्मा आठ रोपनीमा फैलिएको एक हजार दुई सय बोट गाँजाको बोट पनि फँडानी गरिएको जिल्ला प्रहरी कार्यालयका प्रहरी निरीक्षक विष्णुहरि फुयाँलले जानकारी दिनुभयो । प्रनि फुयाँलका अनुसार जिल्ला प्रहरी कार्यालयका प्रहरी, सोही मातहतका स्थानमा रहेको इलाका प्रहरी कार्यालय चोगदे, प्रहरीचौकी बागखोरको संयुक्त टोली र स्थानीयवासीको सहकार्यमा गाँजा फडानी गरिएको हो ।

नेपाल सरकार
कृषि तथा पशुपन्छी विकास मन्त्रालय
प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना
परियोजना कार्यान्वयन इकाई, रामेछाप

फोन नं.०४८-५४०५६२
pmamp.piu.ramechhap@gmail.com

प.स.:-२०७७/७८

कार्यक्रम संचालनका लागि माग फारम भर्ने बारेको सूचना
(प्रथम पटक प्रकासित मिति : २०७७०५।१५)

प्रधानमन्त्री कृषि आधुनिकीकरण परियोजना अन्तरगत यस परियोजना कार्यान्वयन इकाई रामेछापको आर्थिक वर्ष २०७७।७८का लागि वार्षिक स्विकृत कार्यक्रम अनुसार **जुनार/आलु/बाखा जोन**(व्यवसायिक कृषि उत्पादन तथा प्रशोधन केन्द्र)का लागि तोकिएका क्षेत्रमा सम्बन्धित बाली/वस्तुमा जोन विकास कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्ने सन्दर्भमा संचालन हुने तपसीलका कार्यक्रममा गर्न चाहने यस कार्यालयमा सूचिकृत भईसकेका उक्त क्षेत्रका ईच्छुक कृषक समूह, कृषि सहकारीहरु र निजीफर्म तथा कम्पनीहरुका आधिकारिक व्यक्तिले यो सूचना प्रथम पटक प्रकासित मितिले ३० दिन (२०७७।०६।१३गते) भित्र परियोजना कार्यान्वयन इकाई रामेछापवा सम्बन्धित जोनको सम्पर्क कार्यालयमा आई तपसीलमा उल्लेखित कागजात संलग्न राखी कार्यालयले उपलब्ध गराएको माग फारम भर्नु हुन सम्बन्धित सबैको जानकारीका लागि यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ । साथै २०७७ आश्विन १० सम्ममानियमानुसार सूचिकृत हुने कृषक समूह, कृषि सहकारीहरु र निजीफर्म तथा कम्पनीहरुले पनि कार्यक्रमको लागि माग फारम भर्न सक्ने व्यहोरा समेत जानकारी गराइन्छ । माग फारम कार्यालयबाट उपलब्ध हुनेछ ।

तपशिल :

क्र.स.	स्विकृत कार्यक्रम	इकाई	परिमाण	बजेट (रु लाखमा)	उपलब्ध हुन सक्न अनुदान पतिशत (वडिमा)
क) जुनार जोन तर्फ					
१	जुनारको क्षेत्रफल विस्तार	हेक्टर	५०	२२.५०	५०
२	जुनार बगैचा व्यवस्थापन तथा क्षेत्रगत कीरा नियन्त्रण कार्यक्रम	हेक्टर	३००	३०.००	५०
३	जोन क्षेत्रमा कृषियान्त्रीकरणमा सहयोग	पटक	१	१४.००	५०
४	प्याकेजिङ, लेबलिङ तथापोष्ट हार्बेष्ट क्षति न्यूनीकरण कार्यक्रम	पटक	१	५.००	५०
ख) आलु जोनतर्फ					
१	जोनको प्रभाव क्षेत्रमा आलुको क्षेत्रफल विस्तार	हेक्टर	५०	३५.००	५०
२	जोन क्षेत्रमा कृषियान्त्रीकरणमा सहयोग	पटक	१	१४.००	५०
३	प्याकेजिङ, लेबलिङ तथापोष्ट हार्बेष्ट क्षति न्यूनीकरण कार्यक्रम	पटक	१	५.००	५०
ग) बाखा जोन तर्फ					
१	लक्षित जोनमा पशु नश्ल सुधार तथा उत्पादन वृद्धि कार्यक्रम	संख्या	१००	४०.००	५०
२	जोन क्षेत्रमा कृषियान्त्रीकरणमा सहयोग	पटक	१	१४.००	५०

पेशगर्नु पर्ने आवश्यक कागजातहरु

- सम्बन्धित सरकारी निकायमाविधिवत रुपमा संस्थादर्ता भएको वानियमानुसार नविकरण गरेको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपी
- कार्यक्रममा सहभागीहुने बारेमा सम्बन्धित संघ संस्थाको बैठकको निर्णय प्रतिलिपी । (कुनकुनकार्यक्रम के कति परिमाणमा सहभागीहुनेहो सो खुलाउनु पर्नेछ । साथै आधिकारिक व्यक्तितोकुन पर्नेछ ।)
- परियोजनाकार्यान्वयनइकाईले तयार गरेको फर्मेट अनुसारको तथ्याङ्क सम्बन्धिविवरण ।
- परियोजना कार्यान्वयन इकाईले उपलब्ध गराएको कार्यक्रम माग सम्बन्धी फर्मेट भर्नु पर्ने र क्षेत्र विस्तारको लागि निवेदन दिएको हो भने कार्यक्रम संचालन हुने जग्गाको पूर्जाको प्रतिलिपी संलग्न गर्नु पर्ने ।(जग्गासमुह सहकारीको हकमा कम्तीमा ५० रोपनी र निजी फर्मको हकमा २० रोपनी हुनु पर्ने)
- भाडामा जग्गा लिई खेती गरी राखेको वा गर्न चाहाने हो भने भाडामा लिएको कम्तीमा ५ वर्षको सम्भौतापत्र पेश गर्नु पर्ने छ ।
- सम्बन्धित वडा कार्यालयको सिफारिस पत्र, प्यानदर्ता प्रमाणपत्र र आ.व. २०७५।७६ को करचुक्ता प्रमाण पत्रको प्रतिलिपी
- खेती गरिने क्षेत्र चक्काबन्दी भएको वा एउटै करिडोरमा रहेको हुनुपर्छ ।
- निवेदनमा रु. १० को टिकट टाँस गरेको हुनु पर्छ ।

थप जानकारीको लागि परियोजना कार्यान्वयन इकाई, रामेछाप (०४८ –५४०५६२) मा सम्पर्क गर्न सकिन्छ ।

रामेछाप डायरी

सुनापतीद्वारा सामाजिक सुरक्षा भत्ता बैकबाट दिने निर्णय

रामेछाप । नक्कली लाग्राही, मृत्यु भइसकेका व्यक्तिको नाममा सामाजिक सुरक्षा भत्ता निकास गरी व्यापक दुरुपयोग हुन थालेपछि रामेछापको सुनापती गाउँपालिकाले सामाजिक सुरक्षा भत्ता वितरणको काम यस आर्थिक वर्षदेखि बैकिङ प्रणालीबाट गर्ने निर्णय गरेको छ । सामाजिक सुरक्षा भत्ता वितरणलाई पारदर्शी बनाउने उद्देश्य सहित गाउँपालिकाले पहिलो पटक बैकिङ प्रणालीबाट सामाजिक सुरक्षा वितरण गर्ने भएको हो । सुनापती गाउँपालिकाका र सिटिजन्स् बैकबीच सामाजिक सुरक्षा भत्ता बैकमार्फत वितरण गर्ने सम्भौता पत्रमा हस्ताक्षर भएको छ । हस्ताक्षर कार्यक्रममा गाउँपालिकाका अध्यक्ष धावा लामा, उपाध्यक्ष गिता विष्ट, प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत राममणि काफ्ले र सिटिजन्स बैक सुनापती शाखाका प्रमुख लगायतको सहभागीता रहेको थियो ।

सुनापती गाउँपालिकाका प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत राममणि काफ्लेले बैकिङ प्रणालीबाट यस वर्षबाट सामाजिक सुरक्षा भत्ता वितरणको काम अगाडि बढाइएको बताउनुभयो । उहाँका अनुसार गाउँपालिकाका पाँच वटा वडामा गरी यस आर्थिक वर्षको सामाजिक सुरक्षा भत्ताको लागि सात करोड रुपैयाँ बजेट विनियोजन गरिएको छ । सुनापती गाउँपालिकाका सूचना प्रविधि अधिकृत सन्तोष चौलागाईंका अनुसार सुनापती गाउँपालिकाको पाँच वटा वडामा २४ सय ४० जनाले सामाजिक सुरक्षा भत्ता पाउने गरेका छन् । सामाजिक सुरक्षा भत्ता वितरणको काम बैकिङ प्रणालीबाट भुक्तानी हुने भएपछि, वडा अध्यक्ष र वडा सचिवलाई कामको बोझ घटेको छ ।

रामेछाप नगरपालिकालाई स्वास्थ्य उपकरण हस्तान्तरण

रामेछाप जिल्लाको रामेछाप नगरपालिकालाई ईम्पूभिड लाईभ्स ईन नेपालले स्वास्थ्य उपकरण हस्तान्तरण गरेको छ । नगरपालिका स्तरीय आईसोलेशन केन्द्र स्थापनाका लागी अवश्यक पर्ने सामग्रीहरु उक्त संस्थाले नगरपालिकालाई उपलब्ध गराएको हो । वज्र समाज नेपाल रामेछापको समन्वयमा ईम्पूभिड लाईभ्स ईन नेपालले प्रदान गरेको सामग्रीहरु ३ लाख ६४ हजार ४ सय ४७ रुपैयाँको रहेको छ । १० वेड आईसोलेशन निर्माणका लागि आवश्यक पर्ने सामग्रीहरु संस्थाले उपलब्ध गराएको वज्र समाज नेपाल रामेछापका अध्यक्ष पुर्ण मगरले बताउनुभयो । आईसोलेशन कक्षका लागि आवश्यकपर्ने १० वटा वेड , वेडका लागी आवश्यकपर्ने सामग्रीहरु १० थान, आई भि स्ट्यान्ड २ थान ,अक्सिजन कन्सरट्रेटर १ थान, थर्मल गन ४ थान , पुल्सअक्सिमेटर ४ थान , विपि डिजिटल १ थान , नेचुलाईलर मेसिन १ थान , फुट स्टेप १ थान र मेडिसिन टूली १ थान ईम्पूभिड लाईभ्स ईन नेपालले रामेछाप नगरपालिकालाई उपलब्ध गराएको हो । उक्त सामग्री वज्र समाज नेपालका अध्यक्ष पुर्ण मगरले रामेछाप नगरपालिकाका प्रमुख नर बहादुर थापा मगरलाई हस्तान्तरण गर्नुभयो । यो परिस्थतीमा नगरपालिकालाई सहयोग गर्ने सहयोगीदातालाई नगरप्रमुख थापा मगरले हार्दिक धन्यवाद व्यक्त गर्नुभयो । यसअधि ५ वेडको आईसोलेशन रहेको रामेछाप नगरपालिकामा अब भने १५ वेडको आईसोलेशन तयार भएको छ ।

रामेछाप नगरपालिका वडा नम्बर ५ रामपुर शिल

रामेछाप जिल्लाको रामेछाप नगरपालिका वडा नम्बर ५ रामपुर शिल गरिएको छ। वडामा रहेको स्वास्थ्य चौकीका एक जना स्वास्थ्यकर्मीमा कोरोना भाइरस संक्रमण पुष्टि भएपछि अत्यावश्यक वाहेकका सम्पूर्ण गतिविधि निषेध गरिएको हो । वडाकार्यलयद्वारा जारी विज्ञप्तिमा वडाको स्वास्थ्य चौकीबाट प्रदान हुने सम्पूर्ण सेवासमेत बन्द गरिएको बताइएको छ। त्यस क्षेत्रको समुदायमा कोरोना भाइरसको संक्रमण फैलिन सक्ने सम्भावना भएकाले आजदेखि १८ गतेसम्म पसल व्यवसाय नखोल्न, सवारी साधन नचलाउन हिँडडुल नगर्न र अत्यावश्यक काममा बाहेक घरबाहिर ननिस्कन सम्पुर्णमा अनुरोध गरिएको वडाअध्यक्ष भिम बहादुर तामाङले बताउनुभयो ।

मन्थलीमा ११ जनालाई कुकुरले टोक्यो

रामेछाप । रामेछापमा कुकुर आतंकका कारण सडकमा पैदल हिड्नेहरुलाई समस्या भएको छ । मन्थली बजार क्षेत्रमा रहेका छाडा कुकुरको सम्बन्धित निकायले समयमै व्यवस्थापन गर्न नसक्दा एकैदिन ११ जना भन्दाबढी मानिसहरु कुकुरको टोकाई बाट घाइते भएपछि बजारनै त्रसित बनेको छ । सदरमुकाम मन्थली बजारमा शनिवार बिहानै ११ जना भन्दा बढि मानिस कुकुरको टोकाईबाट घाइते भएका हुन् । कुकुरले सडकमा मागेर जीवन चलाई रहेकालाई समेत टोकेर घाइते बनाएको छ । जिल्लामा पछिल्लो समय कुकुरको टोकाईबाट घाइते भएका विरामी दैनिक बढ्दो मात्रामा छ । मन्थलीमा संचालित प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा साउनदेखी भदौ महिनाको १३ गते बिहानसम्म कुकुरले टोकेका ७५ जना भन्दा बढी विरामी आएका छन् । प्राथमिक स्वास्थ्य केन्द्रमा कार्यरत अहेव कोपल थापाका अनुसार शनिवार बिहान मात्रै कुकुरले टोकेका ११ जना विरामी उपचारका लागि आएका छन् । कुकुरले टोकेपछि उपचारका लागि आएका अधिकांस विरामीलाई एन्टिरेबिज भ्याक्सीन लगाएर इनोग्लोबिन भ्याक्सीन लगाउन काठमाडौँ पठाउने गरेका छौं उहाँले भन्नुभयो । मन्थली नगरपालिका पशु सेवा शाखाका प्रमुख मुकुन्द खड्काले कुकुरको टोकाईबाट घाइते हुने मानिसको संख्या दैनिक बढीरहेको र कुकुरको टोकाईबाट एकसय भन्दा बढी चौपाय मरिसकेको बताउनुभयो । उहाँले छाडा कुकुरको सव्या नियन्त्रणका लागि समय समयमा बन्ध्याकरण गर्ने रेबिज विरुद्धको सुई लगाइएको भएपनि खासै नियन्त्रणमा आउन नसकेको बताउनुभयो ।अहिले पनि संख्या नियन्त्रणका लागि बन्ध्याकरण गर्ने , रेबिज विरुद्धको भ्याक्सीन लगाउनका लागि शिविरनै संचालन गर्ने र समुदय स्तरमा जनचेतनामुलक कार्यक्रम संचालन गर्ने पशु सेवा शाखाको योजना रहेको उहाँको भनाई छ । बजारक्षेत्रमा कुकुर मानिसलाई टोकेर आतंक मच्चाएको बारे बोल्दै खड्काले यसलाई तत्काल नियन्त्रण गर्ने सम्भावना कम भएपनि आवश्यक कदमका लागि सरोकारवालासंग समन्वय र छलफल भैरहेको बताउनुभयो ।

महिलामाथि हिंसा गर्नु कुनै पुरुषार्थ होइन, लज्जा हो महिलामाथि हिंसा गर्नेलाई वहिष्कार गरौं ।

नेपाली उपन्यासहरु सेतो धर्ती र पहुँलो घामको चिरफार

निमानन्द रिजाल
'कुनै पनि देशको इतिहास,समाज बुझ्नको लागि त्यसबेला लेखीएका साहित्यले त्यस समयको त्यो देशको अबस्था बताई रहेको हुन्छ ।' (लियोल्न्थाल प्र कासित साहित्य,संस्कृति र समाज भन्ने किताब सन १९६२) यसर्थ साहित्यले समयको ,सामाजिक परिबेश र सामाजिक चेतनाको उजागर गरिरहेको हुन्छ । यो अध्ययनमा दुइवटा उपन्यास विना पूर्वाग्रह छानीएका हुन र यी उपन्यासहरुले प्रतिनिधी उपन्यासको भुमीका निर्वाहा गरेका छन साथै यिनी उपन्यासहरुले यो युगको प्रतिनिधित्व समेत गर्छन भन्ने आसा लिएको छु । यो समयमा गणलन्त्रात्मक नेपालको लागि सस्त्र संघर्ष गरीरहेको माओबादी आन्दोलनले अन्य पार्टीहरु संग कार्यगत एकता गरेको समय पनि थियो । यो बेला लेखिको उपन्यास नारायण वाग्लेको पल्पसा क्याफे , नारायण ढकालको प्रेतकल्प, कृष्ण धाराबासीको राधा, यूग पाठकको उर्गेनको घोडा, अमर न्यौपानेको सेतो धर्ती र बिष्णु भण्डारीको पहुँलो घाम केहि उपन्यासहरु हुन । अरु उपन्यासहरुको अवमुल्यन गर्न खोजीयको होइन । समयको अभाब र दृष्टिकोणको मुल्याकनमा सेतो धर्ती र पहुँलो घाम यी दुइ उपन्यास पर्न आए ।

बिश्लेषणका कसौटिहरु :
यो विश्लेषणको आधारहरुमा (१) यी उपन्यासहरुले प्रतिनित्व गर्ने यूग (२) पात्र , चेतना र बर्ग (३) यी उपन्यासहरुले खोजेको सौन्दर्यता । मुख्यत मैले यी तिन कसौटीमा हालेर यी उपन्यासहरु लाई हेर्ने जमर्को गरेको छु । यी उपन्यासहरु लाई बिभिन्न समालोचकहरुले आ अफनो कसौटीमा जाँचेका होलान । यीनको निफनाइ गर्नखोजीएको छैन । यी उपन्यासहरुको लेखनका पलटहरुलाई सारंसमा उतारीएको छ ।
क) सेतो धर्ती – अमर न्योपाने – २०६८

सेतो धर्तीले एक बालबिधुवा जुन आफ्नो कारणले नभइ अरुकारणले गर्दा जिवनभर सेतो लगाएर यौबनका आकांक्षहरुलाई दबाएर जिबन जिउदा बारंबार तीआकांक्षले गर्दा बिचारमा निखरता नआएको, बारंबार सपनामा यौन प्रति लालयीतहुने र आफुजस्तै बिधुवा भएकी महिला भागेर भारतमा पुगेर बेश्याभएर कामअनुसार नाम परिवर्तीत गर्दै पुन गंगेश्वरी भएर धार्मीक प्रबचन दिने गर्दछीन । बेस्याबृति गर्दापाएकी छोरी बिश्वबिद्यालयकी प्रोफेसर बनेको उल्लेख गरिएको छ । यीनका मुख्यपात्र तारा र पबित्राहुन । पबित्रा पछि प्रवेस गरेर पनि बेजोडदार पात्र बनेकी छन् ।

गंगेश्वरी सम्म हुन उनले जिवनमा अनेक आरोह अबरोह भोगेकी छन पबित्रा छँदा बालबिधुवा हुन्छीन योगी संगभागछीन र यौन तृप्ती गर्छीन यसबाट उन्ले चाहेको रंगीन जिवन मिल्दैन भागेर गाउन र नाच्न थाल्छीन र मीरा बन्छीन । यस्बाट सन्तुस्ट नभएर आफ्नै बेश्यालय खोल्छीन र त्याहाबाट छानेर बेस्याबृती गर्छीन यसबेला उनी अभिसारीका बन्छीन । (यसैपनि रिक्तिएर जाने बैस बेंचे) बच्चा पेटमा आएपछि उनी वत्सल बन्छीन यसपछि उन्ले बेश्याबृति त्याग्छीन र नैंयाठाउमा गएर घर किन्छीन । यति बेलासम्म धेरै पैसा कमाइ सकेकी हुन्छीन । छोरी १७ बर्षकी हुदा उनी ५३ बर्षकी हुन्छीन र त्यहीसमयमा बुन्दाबनमा गएर अर्को घर किनेर त्यही पुन आश्रमा आध्यात्मीक प्रबचन सुन्ने र धार्मीक किताबहरु पढने गर्छीन । यसै गर्दा गर्दै आश्रममा प्रबचन दिने भइन् । यसैबेला नेपालबाट एएका गुरु संग भेटहुन्छ र देबघाटमा

अन्तीम समय बिताउने हिसाबले देबघाटको आश्रममा आएकी हुन्छीन । यहाँ प्रबचन दिने र बस्ने गर्दा एक बाल सखा संग उन्ले गरेको वृतान्त हो ।

युग चेतना :
सेतो धर्तीको लेखन नेपालमा जनआन्दोलन, जनयुद्यको युग थियो यस्को छनक उपन्यास भरी कतै पाइदैन । यो उनै पुरानै चेतनाबाट ग्रसीत र रोमन्टीसीज्मलाई सामाजिक परीबेसलाइ एकाकार मात्रै गरीएको छ । भोग र इश्वर दुबैमा आधारीत चेतना छ र युगको चेतनालाइ प्रतिनिधीत्व गर्न सक्दैन । साहित्यमा आउने युगिन चेतनाको सौन्दर्यताबाट निकै कमजोर उपन्यास देखा पर्द छ ।

पात्र, चेतना र बर्ग :
यिनका पात्रहरु सामाजिक बेथितीका सिकार भएका छन् । यौन असन्तुष्टी ताराको जिबनको सपनानै बनेको छ । पबित्रा यौन तृप्तीलाइ इश्वरीय रुपदिइएको छ । लेखकको चेतना प्रस्ट भल्कीन्छ । बर्ग प्रेममा साहित्यले परिवर्तनको ऐतिहाँसिक खुटकेलासम्म बन्नसकेको छैन् व्यक्ती प्रधानता र ब्यक्तीगत स्वतन्त्रता नै मिठो मानिएको छ । आमस्वतन्त्रता लाइ तिलन्जली दिइएको छ । यसरी चेतनागतरूपमा हेर्दा साहित्य मनोरन्जनको लागिहो भन्ने बर्ग पुजिबादी, सामन्तहरुकै सेवामा तल्लीन देखिन्छ । यस्तो साहित्यले समाज रूपात्रणमा भूमिका विहिन रहन्छ ।

सील्यगत विश्लेषण:
सील्य भन्दा बितिकै पात्रहरुकृ सजिबता हो । पात्रहरु जिवनको तृप्तीको परिकल्पना र तृप्ती भएकाको विचको अन्तरदब्जद हो । यो द्वन्दनै यस्को सील्यगत पक्ष हो । पात्रहरु आफै बोल्छन र अन्तीम सम्मै तानी रहन्छन । यसरी हेर्दा सेतो धर्ती सफल देखिन्छ । उपन्यासले खोजेको सौन्दर्यता :
यौनकुन्ठाले निम्त्याएको अन्तरद्वन्दृम्झे । यो अन्तरद्वन्दले भौतिक तृप्ती चाहिन्छ भन्ने टुगोमा पुराएको छ यसकैलागि गंगेश्वरीको प्रबेश हुन्छ । यो सौन्दर्यताको कसीमा १७ र १८औ सदिका यौनबादी सौन्दर्यता भन्दा परपुग्न सकेन ।

भाषा सरल र मिठो छ । पात्रहरुले यस्तो आश्रमको जिन्दगी बिताइ रहेका छन् । आश्रम जाने क्रम बडदो छ । यो यथार्थ हो । तर सिंगो उपन्यास परिवर्तीत सौन्दर्यबाट बिमुख छ ।

अमर न्यौपानेले युगको धारलाई बोक्नबाट पन्छीएर यथास्थीति र यौनबाटै पैसाकमाएर बढि मोक्ष प्राप्तहुन्छ भन्दै गर्दा आफुले प्रतिनिधित्व गर्ने बर्गप्रतिपनी इमान्दार देखिएनन् ।

ख) पहुँलो घाम –विष्णु भण्डारी –२०७२

विष्णु भण्डारी चिरपरिचीत साहित्यकार हुनुहुन्छ तर उहाँको उपन्यास विधाको पहिलो कृति हो । उत्सर्ग जस्तो महाकाव्य लेखेर,लेखनमा शक्तता, विचारमा दृढता प्रदर्शन गर्नु भएको लेखक हो ।

यो उपन्यास डोल्मा भन्ने केटीको जिवनको सेरो फेरोमा घुमिरहेको उपन्यास हो । जुन शाही सेनाले माओवादीको आरोप लगाएर आफ्ना बाबा, हजुर आमा, को साया पछि भागेर माओवादी खोज्दै हिड्ने अबोध बालक पछि चितुवा जस्तै चाल र छलंगले एकै पटक ९ जना शाहि सेनालाई ढेर पार्ने छापामारको कथा हो ।

डोल्मा – शिवा बन्छे । जनयुद्धको एक कर्मठ योद्धा बन्छे । विभिन्न लडाइका मोर्चाहरुमा कुशलतापूर्वक लड्छे । जब जनयुद्ध शान्ति प्रक्यामा प्रवेश गर्दछ । जनमुक्ति सेनाहरु नेपाल सेनमा प्रवेश गर्ने सर्त हुन्छ र समायोजन

नहुँदासम्म क्यान्टोनमेन्टमा बस्छन् । यहाँ समायोजनका प्रक्यामा शिवा अयोग्यमा पर्दछे । उ जस्तै भण्डै ५ हजार युवाहरु अयोग्य हुन्छन् । यी युवाहरुको अन्तर द्वन्दको कथा पनि यसमा समाविष्ट छ । यो अन्तर द्वन्दकै स्वरुप पार्टीका नेताहरु भ्रष्टीकिरण र वर्ग उत्थान तिर लागेका आक्रोशपूर्व आवाज संगै जनमुक्ति सेनाहरुको विजोग भएको अवस्था पनि यसमा चित्रित छ । शिवा सहित अयोग्य सेनाहरुका केही सदस्यह? रामसिं, सागर, पासांगले सृजनशील कृषि फारम खोल्छन् र त्यसमा व्यस्त हुन्छे शिवा । शिवालाई मन पराउने एक प्रवासी नेपाल सोध्न डकुमेन्ट्री बनाउन नेपाल आउंछ । सोहनको पनि आफ्नै कथा छ । जुन एक सहिदको छोरा हुन्छ । डोल्मासंग छँदा एकै ठाउँ सुत्ने, खाने समेत गरेका हुन्छन् । सोहनकी आमाले अमेरिकाबाट माओवादीलाई सगाई रहेकी हुन्छीन र डोल्मा शिवा बनेको समेत थाहा पाउंछिन । शिवाको बारंवार कुरा गर्छिन् र सोहनलाई शिवाकी दुलहीको रूपमा हेर्न चाहान्छीन् । यसै क्रममा उनको मृत्यु हुन्छ र सोहन शिवाको खोजीमा नेपाल आउंछ । रमिला नामकी केटीसंग भेट हुन्छ । यहि रमिलानै शिवा निस्कन्छे । दुबैका जादुमय प्रेम हुन्छ । विवाहको बन्धनमा बाधिन्छन् । सहिद पार्क निर्माण सकेर दुबैले त्यही निर्माण पार्कमा जिवनको संबन्ध स्थापित गर्दछन् ।

यूगचेतना:
यस्मा यूगचेतना भेटिय पनि अधुरो छ । जस्तोकी शिवा बर्तमान परीस्थिति संग परिचित हुदाहूदै पनि बर्तमान परीस्थीतिलाइ समाना गर्ने चेतना नभइ ब्यक्तीगत आत्मा सन्तुष्टीतिर लालयित छन । मनोबैज्ञानिक रूपमा जन्ताको चेतनाको स्तरलाइ माथि उठाउने भुमिका शिवाले खेल्न सचेत हुदा हुदै उपन्यास यसरी चिफलछ जुन उठन गाहे समयको यूगचेतना हो । ँ सदाको लागि जनमुक्ती सेना छोड्ने छे र गन्तब्यहीन यात्रामा निस्किनेछे (पृष्ठ १३) यो सिंगो उपन्यासले युग चेतनालाइ ऐतीहाँसीकरूपमा बिश्लेशण गर्ने जमर्को गरेको भयतापनि तर युगमा आएको बस्तुगत अबस्थाको परीबर्तन संग पूर्णरूपमा चुकेको भेटीन्छ । एक क्रान्तीकारी योद्धाको गन्तब्यहिन यात्रा हुन सक्दैन, यसरी उपन्यास युगको चेतना संग चिप्लीएको भेटिन्छ । जनयुद्ध पछि कार्यकर्तामा आएको निराशा, पार्टीले कार्यक्रम दिन नसक्ने,स्थानिय स्तरमा हुने बर्गसंघर्ष बाट बिमुख कार्यकर्ता, नेताहरुको वर्ग उत्थान भएको यथार्थलाई उजागर गरेको सुन्दर रचना

हो ।

पात्र,चेतना र बर्ग
जनमुक्ती सेना भएकोले निम्न बर्गको प्रतिनिधीत्व र्गदछन् तर शान्ती प्रक्यामा प्रवेश गरेपछी कार्यकर्तामा आएको बिचलन यर्था हो तर शैद्यान्तिकरूपमा यस्को ब्याख्या र उपलब्धिको संरक्षण गर्नु पर्ने आबस्यकतामा कमजोर देखिन्छ । 'जनयुद्यको महान बलिदान सत्ताको माखेसांगलोमा बन्धक बन्दै छ '(पृष्ठ २९३)। यो पात्र चेतनामा देखापरेको अपरीपक्वता हो । जनयुध्दका उपलब्धीहरु गणतन्त्र, समानुपातिक रूपमा सरकारमा प्रतिनिधित्व, संघात्मक र स्थानिय निकायमा सत्ताको प्रयोग, जन्ताले आफ्ने निर्णय आफै र्गन सक्ने अधिकार प्रत्यायोजन जस्ता प्रगतिशिल पक्षहरुलाइ ओजेल्मा पार्ने काम जान अन्जानमा यो उपन्यासमा भइरहेको भेटिन्छ । असन्तोषका स्वरहरुलाइ मार्ग निदिष्ट भेटि दैन । माओबादी पार्टिमा देखा परेका टुट फुट र कार्यकर्ताको बिचलन पनि यस्तै निम्न पुजिबादि सौचको उजागार हो ।

स्थानियस्तरका सत्ताहरुमा धावा र कब्जा, सोहीअनुरूपका स्थानिय नेतृत्वाको निर्माण र पार्टिलाइ जन्तासंग अन्तर घुलन बनायर अगाडी बढ्ने र गन्तब्यको छलँगको लागि तयार रहने बातबरणको निर्माणमा पात्रहरु कमजोर देखिमा लाग्दन्छन । सृजनसील कृषि फारम पनि जन्तासंग अन्तरघुलित छैन । बाध्यात्मकताको उपज लाग्छ । सामुहिकतामा सहजता भेटिदैन । जग लीजमा लिने र फारम चलाउने दैसमाजबादि चेतना उन्मुख भेटिदैन । शिवाले लिजको जमिन र स्थानिय जन्तासंगै सशकारी गर्दै उन्नत फारम निर्माणमा लाग्दै समाजबादि रूपान्तरणको भजल्को दिन सक्नु पर्दथ्यो , उपन्यास ब्यक्तीबादी बन्दै गयो र अमेरीकाको स्वपना बुन्न लाग्यो । चेतनाको हिसावले हतारको काम लतारोमा पर्नगयो ।

उपन्यासका पात्रहरु सजिव छन, उनीहरुका वातलाप पार्टि प्रतिको चिन्ता र सुन्दर मानव संसार निर्माण गर्ने स्वपनाहरु साकार नभएकोमा चिन्तीत छन यस्तो हुंदा हुंदै पनि पात्रहरुमा जिवनशैली यर्थाथता भल्कीने बनाउन सकेको भेटिदैन । जवरजस्ती बकाएको जस्तो लाग्छ । लेखक आफैले कुनै उपन्यास नलेखी भाषण लेख्दै छन् की जस्तो छ । यो उपन्यास घटनाहरुको समायोजन सुन्दर ढंगले गरिएको छ । सबै पात्रहरु सचेत आफ्नो दृष्टिकोण प्रष्ट राख्छन् । जिवन चिनेका छन् । श्रम गर्न

सक्छन् । सुहिकतामा बढि विश्वास गर्दछन् । सामुहिकता नै बल देख्छन् । यो पक्षनै यस्को उत्कृष्ट सुन्दरता हो । यो शैलीगत सुन्दरतामा जोड दिएको भए राम्रो हुने थियो ।

बै चारीकरूपमा बस्तुगत अवस्थाको बिश्लेषणमा कमजोर देखियता पनि युद्य पछि आएका बिचलनहरुको चिरफार गरेको शुन्दर पठनिय उपन्यास हो । - अस्तु

गीति कविता : मुक्तियुद्ध

- मधुश्री

ए साथीसंगी जुटेर अब अगाडि बढनु छ
मुक्तिको लागि अन्तिम युद्ध हामीले लड्नुछ

देखियो रंग फेरेर सबै स्वार्थमै जुटेको
चाहना हाम्रो सत्ताकै आगो बालेर भुटेको
डुब्दैछ देश अहंकारमा सजक बन्नुछ
समाज हित बिरुद्ध बग्ने मुहान थुन्नुछ

भाँचियो हाँगा सुरिलो बोट घिस्रेर चढनुछ
मुक्तिको लागि अन्तिम युद्ध हामीले लड्नुछ

कतै छ आगो कतै छ पानी यो साँभ्र बिहानी
मुक्तिको स्वप्ना बगेर यहाँ भिज्दैछ सिरानी
शहिद प्यारा जन्माई आमा निराश बन्दैछिन्
भोकले कसी पटुकी उट्न आग्रह गर्दैछिन्

पुछ्नुछ आँशु आमाको हामी साहारा बन्नुछ
मुक्तिको लागि अन्तिम युद्ध हामीले लड्नुछ

छट्पट्टी हुँदै निराशिएर बाँच्दैछौ हामी नि
तताई खुन आक्रोस भित्र साँच्दैछौ हामी नि
मनमा शान्ति ल्याउँने बाटो हामीले रोज्नु छ
देशको लागि निकास दिने बिकल्प खोज्नुछ

सान्तोना दिँदै बुझाउँदै मन मौनता तोड्नुछ
मुक्तिको लागि अन्तिम युद्ध हामीले लड्नुछ

सपना हाम्रो समृद्ध भुमि बनौंने सजाँने
हटाई सारा असमानता मिलेर रमाँने
संसारै भरी शान्तिको ध्वनी बनेर पुग्नुछ
खराब तत्व बिरुद्ध मिली संघर्ष गर्नुछ

नेपाल मात्र नेपाली भई हामीले उठ्नुछ
मुक्तिको लागि अन्तिम युद्ध हामीले लड्नुछ

अध्यारो मन पराउनेहरु

कृष्ण बहादुर बोगटी काका
धुम्बाराही ४, काठमाण्डौ
हाल चक्रवहिल १२, ललितपुर

देश ढुवाई भ्रष्टाचरा गर्नेहरु धेरै
पहिला देखि नै सलबालाई रहेको थिए ।
तिन करोड जनालार्थ अठार घण्टा
सम्म अध्यारो मा राखी भ्रष्टाचार
गरि नातागोता मात्र पोस्ने र बाँकी
रकम विदेशी बैकमा लगी जम्मा गर्न

पल्केकाहरु नेपाला विद्युत प्राधिकरणमा
कुलमान आय द वि नै कुलमानलाई
फसाउन ठूलो चाल चली रहेका छन ।
मैले २०७४ माघ १६ गते राम्रो काम
गर्ने सधै भ्रष्टाचारीमा पर्छ भनेर
प्रकासित गरी सकेको छ । अहिलेपनि
केही भ्रष्टाचारी हरू मिली देश र
जनताको पक्षमा काम गर्नेलाई फसाउन
ठूलै गिरोह लागी रहेको छ । कुलमान
जि तपायर्ले गरेको कुरा म र मेरा
साराद देश बासी जनतलार्थ मन परेको
छैन भ्रष्टाचार गरेको प्रमाणीण्ट दिए
भुण्डोएर मर्हु भन्नु भन्नु तपाईंको
कायरता हो तपायर् चोखो हुनुहुनछ तर
पनी भ्रष्टाचारिको शक्ति देखी परीचित
हुनु हुवो रहेछ । तपायर्लार्थ फसाउन
लाग्ने धेरै शक्तिशाली धेरै ठूलो छ
तपायर्ले भ्रष्टाचार गरेको हो भनेर
प्रमाण बनानउ सकछन मैले पनि एउटा

संस्था स.चालकलाई भ्रष्टाचारीको
आरोपल मात्र लगायथे तर उसले
मलार्थ नै भुटो रिपोर्ट तयार गर्नु
जेलै समेत हाली दियो त्यो थियो पुर्व
एमलोको भोले । कुलमान जी शक्ति
देखी टाडै बसी सजक रहनु होला तर
पनि तपाईंको साथ दिने धेरै छन ।
सिमिति भ्रष्टाचारले र उ पनि हल्लाउन
सकधेन सारा देश अध्यारो पारी
भ्रष्टाचार गर्ने लाई अब जनतलो नै
कावाही गर्नुपर्छ । सरकारले केही
गर्दैन । सरकारले त आफ्ना कार्यकर्ता
मन्त्रीहरु फस्छन की भर्ना अख्त्यतार
सम्पत्ती सुद्धिकरण जस्ता संस्था अपाँ
संग राखेको छ ।कुनैपनि कार्यकर्ता
सभासद मन्त्री कैले फस्ने छैन । कसैले
प माणित गरी हलो प्र.म. अपाँ
न्यायाधिस भै सफाई दिनुहुनछ ।
अहिले देशमा सरकार भन्दा कोही

पनि माथी छैन । संधिवान पनी सरकार
भन्दा तल छ । किनभने प्रम भन्दा
शक्तिशाली नेपालमा न्यायालय
अख्तियतार मानव अधिकार आयोग
पत्रकार मेडिया सबैलाई थिचोमिचो
गरि नै रहेको देखिन्छ। अबको चार
वर्ष सम्मलार्थ सरकारा ले जनता
चिन्दैन कम्युनिष्ट भनेर खोक्नेहरु
हो । कम्युनिष्टका ब्यवहार देखाउनु
पर्छ । एक पटकमा अस्तित्यार को
पाठकले ७८ लाख घुस खाए त्यस्तो
त कति पटक खाए होलान तर ७८
लाख ने धरोटी लिई छाडी नुक्ने कारण
के होला । २० करोड अकुत सम्पर्त
भन्ने एक करोड जरिवाना गरी छाड्नो
लेत भ्रष्टाचारीलाई प्रोत्साहन गरेको
देखिन्छ । अब एक करोडो खाय पाँच
करोड असुल्न पर्छ अरुपछि लेखौला ।
जय नेपाल ।

